

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2009

Núm. 53

Presidència de la Molt Honorable Sra. Maria Antònia Munar i Riutort

Sessió celebrada dia 17 de febrer del 2009

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 3279/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a Carta dels Drets Socials. 2479
 - 2) RGE núm. 3280/09**, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Crespí i Prunés, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a accions davant l'apagada analògica. 2480
 - 3) RGE núm. 3281/09**, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Mercadal i Mercadal, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a la Fira de Sebime. (**Retirada**). 2480
 - 4) RGE núm. 3282/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Dalmau i Fortuny, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a evolució de la Primera Hipoteca. 2480
 - 5) RGE núm. 3283/09**, de l'Hble. Diputada Sra. María Luisa Morillas i Navarro, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a sistema arbitral de consum. 2481
 - 6) RGE núm. 3284/09**, de l'Hble. Diputada Sra. Marián Suárez i Ferreiro, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a valoració de la presentació d'expedients de regulació d'ocupació (ERO). 2482
-
-

- 7) RGE núm. 3285/09**, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Soler i Torres, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pagament als ajuntaments de la quantia assignada en el marc del Pla de reactivació de l'ocupació. 2483
- 8) RGE núm. 3288/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Jesús Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a adequació de les partides pressupostàries al principi d'estalvi. 2484
- 9) RGE núm. 3286/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a rescissió del conveni amb la Universitat de Barcelona per part de l'Ajuntament de Maó en relació amb l'Albufera d'Es Grau. 2478
- 10) RGE núm. 3289/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a aportacions dels ajuntaments i consells insulars al Decret 1/2009, de 30 de gener. 2485
- 11) RGE núm. 3287/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Juan i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a avantatges del decret llei de turisme per al sector agrari. 2486
- 12) RGE núm. 3290/09**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a aprovació del Decret llei 1/2009 i canvi de model territorial. 2487
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 787/09**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb l'entrega de la documentació sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular. 2488
- III. MOCIÓ RGE núm. 3144/09**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions front la greu situació econòmica i laboral que pateix la nostra comunitat autònoma, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 12818/08. 2497
- IV. Debat del dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts del Projecte de llei de mesures tributàries per impulsar l'activitat econòmica a les Illes Balears.** 2503

LA SRA. PRESIDENTA:

Comença la sessió. En primer lloc voldria demanar a les senyores diputades i als senyors diputats, abans de començar l'ordre del dia previst, si estan d'acord amb alterar l'ordre del dia en el sentit de situar com a primera de les preguntes a tramitar la RGE núm. 3286/09, formulada pel Sr. Gornés i Hachero al conseller de Medi Ambient. Va bé als diferents grups? Sí? Sr. Diéguez, d'acord? Tothom hi està d'acord?

I.9) Pregunta RGE núm. 3286/09, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a rescissió del conveni amb la Universitat de Barcelona per part de l'Ajuntament de Maó en relació amb l'Albufera d'Es Grau.

Doncs, podríem passar a fer la següent pregunta. Sr. Gornés, té la paraula.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller de Medi Ambient, la setmana passada l'Ajuntament de Maó anunciava la rescissió del conveni que des de feia més de deu anys es mantenia amb la Universitat de Barcelona. Un conveni que permetia dur el seguiment de tots els factors ecològics que incideixen en el Parc de l'Albufera des Grau que -com vostè sap- és el nucli de la Reserva de la Biosfera a la nostra illa, a Menorca i un dels indrets més sensibles per la seva diversitat natural i faunística.

L'ajuntament ha rescindit de manera unilateral aquest conveni d'acord amb les paraules de la regidora maonesa "com es parc es gestiona conjuntament per l'ajuntament, pel Govern i pel consell". Voldríem saber si la Conselleria de Medi Ambient comparteix aquesta mesura.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sr. Diputat, per a nosaltres aquest estudi era i és important ja que ens permet fer el seguiment de l'estat hídric de la principal zona humida de Menorca i -com vostè ha dit i ha recordat també- nucli de la Reserva de la Biosfera. Aquest estudi permet oferir, o ens ofereix, dades i informació útil per a la correcta gestió de la llacuna i de tota la zona humida, informació per decidir com gestionar les comportes, per fer el seguiment de l'evolució hídrica de la zona, per a l'avaluació de l'efectivitat de les mesures que es vagin adoptant, per a la presència de nitrats. És a dir, ens permet fer el seguiment de la zona humida. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Grimalt. Vol fer ús de la paraula el Sr. Gornés?

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. Conseller. Deduesc, per les seves paraules, que valora positivament, com és lògic, la feina feta per la Universitat de Barcelona en aquests darrers anys. La iniciativa de col·laboració per tant, la valora -entenc jo- com a bona. Nosaltres també coincidim amb vostè que els fruits són importants per conèixer l'estat mediambiental i ecològic d'aquest indret. Per tant, de les seves paraules i de la nostra opinió entenem que no es pot aturar una iniciativa d'aquest calibre, sobretot sense presentar-hi una alternativa.

La seva conselleria com a competent directe en aquest matèria hauria de fer entendre als responsables polítics de l'Ajuntament de Maó que es torni a la situació original. El Govern balear com a actor principal en la gestió d'aquest espai no es pot desentendre d'aquest assumpte. Li demanam que faci els contactes amb les administracions pertinents i també amb la Universitat per tal de retornar a la situació original. Entenem que les disputes per parcel·les de poder entre administracions no poden afectar la gestió de l'Albufera, sobretot perquè la seva gestió ha d'estar basada sobretot en informes tècnics i en informes científics que avalin aquestes decisions que -entenem nosaltres- poden tenir repercussions negatives per al futur de l'Albufera. Per tant, totes aquelles decisions que no estiguin basades en..., decisions sense fonament, sense criteris tècnics, capritxoses i sense alternatives, entenem que són dolentes.

Sr. Conseller, li demanam per tant que s'impliqui en aquesta qüestió per tal que no haguem de lamentar en un futur errors que tindrien difícil solució. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Gornés. Sr. Grimalt, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Gornés, efectivament com vostè sap l'autoritat de gestió la componen les tres administracions implicades -Govern, consell insular i Ajuntament de Maó. No crec que aquesta decisió de la qual tenim constància bàsicament a través dels mitjans de comunicació i per un escrit que ens ha fet arribar el Sr. Petrus, no creim que aquesta decisió estigui motivada per qüestions polítiques, sinó per motius -diguéssim- de penúria econòmica per la qual passen en aquests moments totes les administracions.

En qualsevol cas -ja li ho he dit abans- per a nosaltres aquests informes i aquests estudis són importants i per això, com vostè ens recomana, parlarem amb l'Ajuntament de Maó i parlarem amb el consell insular per veure de quina manera podem continuar disposant d'aquesta informació per fer una gestió adequada del parc.

A més, crec que els responsables de l'estudi, que s'ha fet cada any, i molt especialment el Sr. Joan Lluís Petrus són gent que són bon coneixedors de l'Albufera i que són sens dubte els qui millor poden fer aquest tipus de feina. Vull recordar que precisament al Sr. Petrus l'he nomenat com a..., amb la possibilitat que tenc de nomenar un expert en temes de conservació a la Junta Rectora del Parc precisament vaig optar

per nomenar el Sr. Petrus perquè crec que és de les persones que més coneixen i que més han treballat per al bon estat del Parc de l'Albufera des Grau.

Per tant, crec que és una decisió motivada per la falta de disponibilitat pressupostària, però com que efectivament aquests estudis són necessaris, crec que totes les administracions, si realment pensam que l'Albufera des Grau ha de tenir un bon estat natural, idè hem de fer un esforç i hem de reconsiderar aquestes decisions. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Grimalt.

I.1) Pregunta RGE núm. 3279/09, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a Carta dels Drets Socials.

La següent pregunta és relativa a la Carta dels Drets Socials i la formula el diputat Sr. Antoni Alorda. Té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, com sap l'article 16 de l'Estatut d'Autonomia, amb aquesta nova redacció, i el Títol Preliminar apunten una sèrie de lleis que han de donar continguts socials al nostre ordenament jurídic. Una -per a nosaltres molt important- és aquesta carta de drets socials que ha de ser aprovada per llei per tractar temes com el de la dependència, com el de les garanties, com els temes d'igualtat i tot i que és un moment difícil per ampliar el catàleg de drets, creim que és necessari, sempre convenient consolidar-los, precisar-los i per tant, que aquest desenvolupament de l'Estatut el duquem a terme en aquesta legislatura.

Per això, li deman, a quin moment es troba la redacció de la Carta dels Drets Socials? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Té la paraula, Sra. Santiago.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Gràcies, presidenta. Bon dia a tots i a totes, efectivament l'article 16 estableix que via llei de Parlament s'ha d'establir la Carta de drets socials, a més la caracteritza com una expressió d'espai cívic i de convivència. El que li puc dir és que en aquest moment tenim un document que va ser aprovat a la Mesa de Competitivitat i Cohesió Social, que és el document que ha d'inspirar l'elaboració d'aquesta llei. Aquest document va ser signat públicament pel president de la comunitat autònoma i el que pretenem ara és que dins el 2009, dins el primer semestre del 2009, tenguem ja el document en forma de llei. Per això, hem fet ja un comparatiu de totes les cartes de dret social que hi ha a nivell d'Estat i també a nivell europeu, hem incorporat al grup tècnic que realitza això dos professors universitaris de Dret Civil i l'objectiu és que, dins el primer semestre com li deia, tenguem l'articulat del text, que de juny a desembre hi hagi el

debat públic i que finalment el 2010 es pugui aprovar aquesta llei al Parlament.

Pensam que el 2010 és una data també simbòlica, però important a vegades en política, perquè l'any 2010 és l'Any europeu contra l'exclusió social i al cap i a la fi una carta de drets socials és un instrument polític i un instrument administratiu també per lluitar contra qualsevol forma d'exclusió social.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Santiago. Vol fer ús de la paraula el Sr. Alorda?

I.2) Pregunta RGE núm. 3280/09, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Crespí i Prunés, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a accions davant l'apagada analògica.

Passam a la següent pregunta, relativa a accions front a l'apagada analògica, que formula la diputada Aina Crespí. Sra. Crespí, té la paraula.

LA SRA. CRESPI I PRUNÉS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, com tots sabem ja està prop l'anomenada apagada analògica i per tant, l'encesa digital. És molt important que tota la societat estigui tecnològicament preparada per no sofrir una desconexió en el món de la comunicació. Per tot això ja fa un any el conseller d'Economia, Hisenda i Innovació davant una altra pregunta meva ens va parlar de les campanyes d'informació previstes dins l'any 2008 i les inversions en infraestructures per poder rebre la TDT.

Ara s'ha de continuar amb aquesta tasca i volíem saber, quines accions d'informació tenen planificades per informar sobre aquest punt la ciutadania? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Crespí. Sr. Manera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Carles Manera i Erbina):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, com sap les illes de Menorca i d'Eivissa tendran l'apagada analògica dia 30 de juny i l'illa de Mallorca el 31 de desembre. El que hem fet en el decurs d'aquest any és una campanya publicitària que segurament han vist pels mitjans en relació amb aquest anunci d'apagada analògica i l'encesa digital. Es va fer una campanya al Nadal respecte a això i s'engegarà una campanya dia 1 d'abril adreçada de manera preferent a les illes de Menorca i d'Eivissa atenent la seva urgència quant a aquesta apagada. Aquesta campanya continuarà fins el 31 de desembre, fins pràcticament el darrer moment perquè s'hi puguin acollir els ressagats que no hagin pogut fer encara o que no hagin tengut la cura de fer el canvi tecnològic.

Al mateix temps les idees de la conselleria són bàsicament dues. La primera és que la ciutadania no deixi pel final una situació que s'anuncia i que és important de cara al seu benestar i a la seva recepció de mitjans audiovisuals i en segon terme, informar d'una línia de subvencions que es donen per part del Govern de l'ordre d'un màxim de 400 euros per fer el canvi de les antenes col·lectives en edificis de més de sis habitatges. De manera que aquestes serien les campanyes que posaríem en funcionament de manera immediata.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Manera. Vol fer ús de la paraula, Sra. Crespí? No.

I.3) Pregunta RGE núm. 3281/09, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Mercadal i Mercadal, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a la Fira de Sebime.

Passam a la següent pregunta, la número 4, relativa a la Fira de Sebime, ha estat retirada mitjançant escrit per l'autora, la Sra. Margarita Mercadal.

I.4) Pregunta RGE núm. 3282/09, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Dalmau i Fortuny, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a evolució de la Primera Hipoteca.

Passam doncs a la pregunta número 5, relativa a l'evolució de la Primera Hipoteca que formula el diputat Sr. Francesc Dalmau. Té la paraula.

EL SR. DALMAU I FORTUNY:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats, Sr. Conseller d'Habitatge, fa uns anys que l'anterior govern va treure un producte financer que es deia Hipoteca Jove que no tenia ni molt manco condicions suficientment atractives ni per als joves d'aquestes illes ni tampoc no ofería unes condicions millors que qualsevol altre entitat financera. Alguns s'han cansat de dir que la Primera Hipoteca és el mateix i no és així, diferències quant al tipus d'euríbor, que és més baix, diferències quant a la quota anual, que també és més baixa i diferències també quant a l'inexistent import de la comissió d'obertura.

Ens podria aclarir, per tant, i indicar com ha evolucionat durant l'any 2008 la Primera Hipoteca?

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Sr. Carbonero, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES (Jaume Carbonero i Malberti):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Dalmau, la Primera Hipoteca efectivament ha complit el seu primer any, l'any 2008, i cal dir que ha estat un any difícil perquè s'ha caracteritzat per dos components de crisi que són fonamentalment la restricció del crèdit hipotecari i la baixada del poder adquisitiu d'una bona part dels nostres ciutadans. Front aquesta situació de crisi, que no es donava el 2007 i sí s'ha donat el 2008, la Primera Hipoteca ha aguantat relativament bé. S'han certificat 906 sol·licituds el 2008, el que suposa un avanç de gairebé el doble de les que es varen certificar amb l'Hipoteca Jove el 2007, que varen ser 571 expedients.

El 29 de desembre del 2008 vàrem tornar a signar amb totes les entitats financeres, amb totes manco Caixa Rural, una altra vegada les condicions de la Primera Hipoteca. Per tant, sembla que aquest producte continua essent interessant per a les entitats financeres, a més ens anuncien que a la Primera Hipoteca, no així a la Hipoteca Jove, en aquests moments no hi ha morositat. És a dir, l'opció de compra venda per a aquells joves que vulguin optar per comprar un pis es fonamenta fins ara de manera solvent amb la Primera Hipoteca.

Crec que els avantatges -vostè ho esmentava- de la Primera Hipoteca en relació amb els productes anteriors són que, a més de l'aval del 20% del crèdit hipotecari, les condicions financeres són els interessos són euribor més 0,25 el primer any, euribor més 0,45 a partir del primer any i, a més, hi ha una subvenció directa de 1.000 euros anuals durant els primers quatre anys per als joves que vulguin optar per aquest producte, per part de la conselleria.

Ara bé, tot i això, no voldria ser triomfalista i posar tots els mitjans de la conselleria en funció d'aquest producte perquè és veritat que ha funcionat bé, que totes les entitats financeres han tornat signar la Primera Hipoteca, però també és veritat que avui per avui el producte de compra venda, aconseguir un crèdit hipotecari és molt complicat. Per tant, no només hem de tenir aquest producte, sinó que també hem de confiar en polítiques de suport al lloguer i fonamentalment al lloguer amb opció de compra.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Carbonero. Vol fer ús de la paraula?

I.5) Pregunta RGE núm. 3283/09, de l'Hble. Diputada Sra. María Luisa Morillas i Navarro, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a sistema arbitral de consum.

Doncs passam a la següent pregunta, relativa al sistema arbitral de consum. La formula la Sra. María Luisa Morillas, té la paraula.

LA SRA. MORILLAS I NAVARRO:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Buenas días, señoras diputadas y señores diputados, Sr. Conseller de Salud, como usted sabe el sistema arbitral de consumo es el instrumento que ponen a disposición de los consumidores las administraciones públicas para resolver de forma eficaz los conflictos que puedan surgir en las relaciones de consumo, toda vez que la protección de los consumidores y las consumidoras exige que puedan disponer de mecanismos adecuados para resolver sus reclamaciones. Este sistema arbitral es rápido, eficaz y económico para los consumidores y usuarios. Es el cauce más adecuado para hacer valer sus derechos y las dificultades que supone hacerlo por vía judicial. También refuerza la confianza de los consumidores en aquellas empresas que ostentan el distintivo de adhesión al sistema ya que saben que en caso de conflicto entra en juego un procedimiento para resolverlo que es rápido, eficaz y gratuito.

Sr. Conseller de Salud, me gustaría formularle la siguiente pregunta: ¿qué está haciendo la Conselleria de Salud y Consumo para poner en valor el sistema arbitral de consumo como también el empresarial que apuesta por códigos de buena conducta en dirección o a favor de los consumidores y consumidoras? Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Morillas. Sr. Thomàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada, com vostè molt bé sap la confiança dels consumidors en aquests moments ha caigut en funció dels problemes econòmics que tenim a la nostra comunitat i a tot el món i en aquests moment d'incertesa i d'una certa contenció del consum és més important que mai recuperar aquesta confiança i incrementar la seguretat dels drets de les persones com a consumidors.

En aquesta línia, les bones pràctiques empresarials i les vies alternatives de resolució de conflictes ajuden a recuperar de manera important aquesta confiança. Són sistemes que intenten mantenir l'equilibri entre els interessos dels empresaris, de les empreses i els dels consumidors. D'aquesta manera des de la Direcció General de Consum es treballa en les dues línies: arbitratge de consum i el codi de bones pràctiques.

L'arbitratge de consum és un procediment que és voluntari, que és àgil, que és ràpid, que és eficaç per solucionar conflictes entre empreses i consumidors sense necessitat d'anar a tribunals ordinaris de justícia. Li vull dir que l'any 2008 es varen realitzar 1.366 sol·licituds d'arbitratge, que ja estan solucionats per aquesta via el 65% de procediments i que tenim més de 1.000 empreses de les nostres illes que estan adherides a aquest procediment. Com vostè ha dit, és un mètode ràpid perquè en menys de tres mesos se solen produir les solucions, que -ja li he dit- són aproximadament un 65%.

En relació amb l'altre tipus de pràctica, que és impulsar els codis de bones pràctiques, el que es fa és que el sector empresarial s'autoregula posant codi de bona conducta sobre com han de ser el seu tracte amb els consumidors, adquirint informació i visions dels consumidors. D'aquesta manera ja tenim 14 associacions empresarials de la nostra comunitat autònoma que s'han autoimplantat aquests codis de coregulació en bones pràctiques. Per tant, tant un sistema com l'altre, es demostren importants, positius per generar més confiança i més seguretat tant al sector empresarial com als consumidors. Transparència, rapidesa i confiança són motius per continuar amb aquesta feina. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula la diputada? No.

I.6) Pregunta RGE núm. 3284/09, de l'Hble. Diputada Sra. Marián Suárez i Ferreiro, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a valoració de la presentació d'expedients de regulació d'ocupació (ERO).

Passam a la següent pregunta, és relativa a la valoració de la presentació d'expedients de regulació d'ocupació que formula la diputada Marián Suárez. Té la paraula.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyors diputats, senyores diputades. Sra. Consellera, uns dels efectes que més ens preocupa de la crisi actual és el seu vessant sociolaboral, és a dir, la pèrdua de milers de llocs de feina que suposa que a finals del mes passat estaven al voltant de 75.000 en aquesta comunitat. Una part d'aquests aturats i aturades ho són com a conseqüència d'acomiadaments individuals i altres són el resultat de la formalització d'expedients de regulació d'ocupació per part de les empreses. Aquesta preocupació és compartida pels principals sindicats de les Illes Balears, que han convocat una manifestació la setmana pròxima, Comissions Obreres, UGT i USO, i ho han fet sota el lema: "Per l'ocupació, prou d'expedients i acomiadaments, millora de la protecció de l'atur". Ens trobam, i així s'ha denunciat, amb situacions que quasi les podríem qualificar de frau de llei.

D'una banda trobam empreses que en comptes d'iniciar un ERO que implica un control estricte per part de l'Administració i dels representants dels treballadors i treballadores, es dediquen al que podríem anomenar acomiadaments individuals per degoteig. Entenem que la capacitat de l'Administració en aquests casos és gairebé inexistent.

Per altra banda ens trobam amb empreses que essent viables econòmicament presenten ERO i ho fan amb la intenció d'aprofitar la crisi per fer reajustaments empresarials que no s'atrevirien a fer en un altre context o simplement per deslocalitzar.

L'altra dia vàrem debatre, a la seu parlamentària, el cas d'*El Caserío* a Menorca, i és un exemple de gran actualitat, malauradament, el cas de l'empresa Buades a Mallorca. Pel que fa a Eivissa ens consta de l'existència de tres o quatre ERO, però no tenim dades contrastades sobre la seva justificació. En aquests casos l'autoritat laboral autonòmica és la competent per acceptar o rebutjar aquests expedients de regulació d'ocupació. Per això, Sra. Consellera, li feim aquesta pregunta, volem saber quina és la valoració que fan des del Govern en aquests casos de presentació d'ERO per part d'empreses econòmicament viables i, en conseqüència, les mesures que tenen pensat dur endavant i que, de fet, com hem vist avui en els diaris ja estan actuant.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Suárez. Sra. Barceló, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TREBALL I FORMACIÓ (Joana Maria Barceló i Martí):

Moltes gràcies, senyora diputada. Senyors diputats, senyores diputades. Evidentment per part de la Conselleria de Treball hi ha una màxima obligada que és el compliment estricte i meticolós de la llei. Amb referència als ERO, als lligats, tot el que implica tant sigui per acomiadaments col·lectius com per suspensió d'activitat, sigui en tots els casos que podem i hem de resoldre des de la comunitat autònoma i després sí faria una diferència entre el que són els ERO de caràcter ordinari, per dir-ho d'alguna manera, respecte dels ERO que van lligats a un concurs de creditors que són resolts pel jutjat mercantil i que normalment afecten empreses amb moltes dificultats econòmiques.

Per tant, pel que fa als expedients de regulació d'ocupació lligats a l'àmbit de la nostra comunitat autònoma que hem de resoldre des de la Conselleria, l'element clau és que veritablement la informació aportada per l'empresa justifiqui d'una manera molt estricta que aquests acomiadaments són necessaris per a la viabilitat de l'empresa i evidentment si l'empresa té viabilitat. Per tant, en aquest sentit la llei empara totalment que l'Administració sigui extremadament rigorosa perquè aquesta legislació és a favor de la protecció dels treballadors i en aquest sentit, per tant, tenim clar que si la documentació aportada no és suficient, si no es justifica que aquests acomiadaments poden lligar la viabilitat de l'empresa evidentment no es poden acceptar i així no ho farem mai en cap cas.

Per tant, és una legislació a favor del treballadors i, evidentment, en aquest sentit i amb el màxim rigor des de la conselleria ho aplicam.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Barceló. Vol fer ús de la paraula? No?

I.7) Pregunta RGE núm. 3285/09, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Soler i Torres, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pagament als ajuntaments de la quantia assignada en el marc del Pla de reactivació de l'ocupació.

Passam a la següent pregunta. És la formulada per la Sra. Catalina Soler, relativa a pagaments als ajuntaments de la quantia assignada en el marc del Pla de reactivació de l'ocupació. Sra. Soler, té la paraula.

LA SRA. SOLER I TORRES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. No sé si m'he perdut res fins ara, però crec que d'ara endavant comença el veritable control a aquest govern perquè fins ara no ha estat, crec, així com esperava.

El passat mes de novembre quant a les dades d'atur en aquesta comunitat, l'anterior conselleria deia que arribaríem al mes de desembre amb 60.000 aturats, vàrem ser al mes de desembre i vàrem arribar amb 73.000 aturats.

El president del Govern es va comprometre a dur polítiques de reactivació d'ocupació per a aturats i varen posar en marxa un conveni amb tots els ajuntaments de les Illes Balears, que varen signar dia 1 de desembre del 2008, on el Govern es comprometia, en la clàusula quarta de l'esmentat conveni, que la signatura d'aquest conveni aportaria una quantitat econòmica a cada un dels municipis depenent del nombre d'aturats que havien de contractar. Deia un import de tants d'euros a la signatura del conveni amb càrrec a la partida tal del pressupost vigent de la comunitat autònoma de les Illes Balears. La resta d'aquesta partida econòmica s'ha de pagar el mes de febrer, ara hi som, a petició d'una carta del batle de cada municipi demanant i reclamant la resta de la quantitat que faltava pagar. Varen instar tots els ajuntaments de Balears a contractar la gent aturada el mes de desembre. Som a dia 17 de febrer i la primera partida econòmica que el Govern havia de pagar amb la signatura del conveni, que es va signar dia 1 de desembre amb fotografia inclosa, amb l'assistència del president Antich i la consellera de Treball i Formació a dia d'avui no s'ha pagat.

Curioses les declaracions del president d'aquesta comunitat que va dir: *"Por lo que hace referencia al establecimiento del convenio con los ayuntamientos para la contratación de 1.000 parados de larga duración la aportación de la comunidad autónoma es de 10 millones de euros, sin que suponga ninguna partida adicional para la arcas municipales"*.

Curiós que a dia d'avui els ajuntaments ho hagin hagut de pagar absolutament tot sense que s'hagi fet l'aportació d'aquests doblers. On són aquests doblers de la primera partida?

LA SRA. PRESIDENTA.

Gràcies, Sra. Soler. La pregunta va dirigida a la Sra. Barceló. Sra. Barceló, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TREBALL I FORMACIÓ (Joana Maria Barceló i Martí):

Bàsicament, jo crec que d'entrada hauria de tenir un poquet més d'informació a l'hora d'assenyalar aquestes qüestions. Hi ha municipis que ja han cobrat. No li han passat la informació. Santa Eugènia, Ferreries, Montuïri, Maria de la Salut, Lloret, Valldemossa són ajuntaments que ja estan cobrant i estan cobrant des de dia 22 de gener. És cert, entorn de dia 20 la resta d'ajuntaments hauran cobrat, doni'm a finals d'aquest mes, un mes de retard, és cert.

A mi m'agradaria que tenguessin en compte, evidentment, que els convenis es varen signar dia 1 de desembre a tots i cada un dels municipis, els vàrem ajudar a preparar els projectes, tot, els ho vàrem fer absolutament tot. Hem necessitam aquest espai per fer-ho el mes de febrer. Dia 1 de febrer era l'ideal per poder-ho pagar, estam encara dins el mes de febrer i jo li reconec que aquestes partides estaran pagades el mes de febrer i ja hi ha ajuntaments que estan cobrant. Per tant, és un procés que va començar dia 22 de gener, els pagaments d'aquesta partida pressupostària.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Barceló. Sra. Soler, té tres segons. Té la paraula.

LA SRA. SOLER I TORRES:

Sra. Consellera, sols han cobrat aquests ajuntaments, no ha cobrat Campos, no ha cobrat Pollença, no ha cobrat Manacor, no ha cobrat Alcúdia, no ha cobrat Palma. L'obligació era pagar dia 1 de desembre a tots amb la signatura del conveni. Per tant, parlem d'un incompliment de conveni. On són els doblers? Probablement estan destinats a fer auditories a dit per anar contra el Partit Popular, dur-nos al fiscal, pot ser els doblers siguin aquí. Sí, Sra. Consellera, els aturats els paguen cada un dels municipis. Vostè incompleix un conveni que havia de donar doblers amb la signatura de dia 1 de febrer.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sí, Sra. Barceló.

LA SRA. CONSELLERA DE TREBALL I FORMACIÓ (Joana Maria Barceló i Martí):

Jo, de debò, estic al·lucinant amb el poc rigor d'aquesta diputada. A la primera intervenció no havia cobrat ningú, ara ja hi ha ajuntaments que han cobrat. Com pot ser, n'hi ha o no n'hi ha que han cobrat? Ho ha de dir a la primera intervenció, no despisti. Tot d'una, ningú ha cobrat, ara, ja han cobrat.

Senyora, els processos de cobrament, li ho repetesc, estan tots en marxa des de i en un mes. Jo demanaré que qualche diputat ens demani com funcionaven els pagaments de l'anterior govern, clar, ho hem de saber tot, i veritablement no li dic més perquè seria molt fàcil recordar noms, llinatges i dades de

signatures de convenis que no s'han pagat mai. Punt. I és així i en podem donar fe en qualsevol moment.

Repetim, hi ha ajuntaments que ja han cobrat i la data de cobrament es va fer i s'ha començat a fer en un mes, a 31 de desembre es va començar a pagar i entorn de dia 20, 23 de febrer s'haurà pagat tot. És de les mesures més importants i estic convençuda que els batlles d'aquestes illes, m'agradaria i els en demanarem la valoració i la correcció per dur endavant programes en aquest sentit i estic segura que establint el pròxim, que així ho farem, direm que ho pagarem en quatre mesos avançats, si això els tranquil·litza. Veurem si veritablement se sumen a una iniciativa que més contractes ha produït per euro invertit i aquests són els resultats, la que més ha possibilitat inversió amb la mateixa quantitat de doblers.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Barceló.

I.8) Pregunta RGE núm. 3288/09, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Jesús Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a adequació de les partides pressupostàries al principi d'estalvi.

La següent pregunta és relativa a l'adequació de les partides pressupostàries al principi d'estalvi i la formula el Sr. Francesc Fiol. Té la paraula.

EL SR. FIOI I AMENGUAL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Començaré amb una cita d'autoritat, autoritat acadèmica perquè és catedràtic i autoritat política perquè és conseller d'Economia, deia, dia 3 de febrer, el Sr. Conseller en el debat de la interpel·lació recent que vàrem tenir aquí: "la dura realitat ens ha situat a tots en un escenari de crisi econòmica estricta caracteritzada per dos fets fonamentals: la rapidesa en la seva propagació i la gran volatilitat que impregna qualsevol auguri econòmic".

A part del caràcter condicional i preventiu que té la frase m'agradaria si el Govern pot explicar, a la llum d'aquesta nova revelació, si creu que s'adeqüen els pressuposts que vàrem aprovar fa un mes als criteris de contenció, d'estalvi, les partides que es varen aprovar en aquest pressupost amb la nova situació que el conseller descrivia la setmana passada.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Fiol. Sr. Manera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Carles Manera i Erbina):

Moltes gràcies. Gràcies, Sr. Fiol, per la pregunta. Des d'un punt de vista pressupostari pens que el pressupost s'adequa a la situació de crisi, a la situació econòmica actual per un motiu perquè el pressupost preveu una injecció d'inversió important al voltant de 730 milions d'euros, en un moment de crisi econòmica és fonamental no retornar les inversions sinó tirar-les endavant i al mateix temps contempla una contenció en despesa corrent. De manera que en les dues parts crec que el pressupost s'adequa a l'escenari de la crisi.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Manera. Sr. Fiol, té la paraula.

EL SR. FIOI I AMENGUAL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Manera, jo no estic d'acord, li posaré alguns exemples que al nostre parer descriuen que no s'ha fet veritablement un esforç de contenció. Ens demanam, ens continuam demanant, perquè ja ho hem fet altres vegades, si és necessari que existeixin dos gerents a Serveis Ferroviaris de Mallorca, si és necessari que existeixen dos gerents al Consorci de Transports, si és necessari que hi hagi un director i dos directors adjunts, com si fossin directors, a IB3, si és necessari que una conselleria s'hagi de descompondre en tres conselleries per poder gestionar recursos que abans es gestionaven des d'un sol departament, si és necessari que existeixi, vist el que passa, una Direcció General de Transport Aeri, i si és necessària ..., hi pens molts de matins, què deu fer la directora general de Justícia, és una cosa que qualche dia haurem d'aclarir, que deu fer molta feina, no és veritat? Sí, ja m'ho explicarà qualche dia, què deu fer una directora general que no té competències per executar i per dirigir.

En definitiva, ens demanam per què són necessaris 400.000 euros per ambientalització de les aules o 600.000 euros per fer una campanya de conscienciació de la pobresa entre els balears, com si els ciutadans de les Illes Balears no fossin prou conscients de la situació de pobresa en el món. O si és necessari sembrar una olivera cada metre i mig de l'autopista de Lluçmajor. Naturalment totes aquestes qüestions són petits exemples que il·lustren una realitat molt més ampla que qualche dia ens dedicarem a desentenyar.

Al nostre parer, per tant, Sr. Conseller, no hi ha un criteri veritablement clar de crisi real en la qual estam, de retallar costos que es podrien haver retallat, de disminuir departaments com han fet altres governs presidits també per gent del PSOE. En definitiva, es tracta de mantenir els compromisos entre tots els socis del Govern i mantenir un *status quo* de molta gent i dedicar uns recursos que no es corresponen a les necessitats que patim, que pateixen, els ciutadans de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Fiol. Vol fer ús, Sr. Manera, de la paraula? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Carles Manera i Erbina):

Gràcies, Sra. Presidenta. La segona intervenció seva, si un repassa les partides pressupostàries que vostè ha citat sobre un pressupost de 3.500 milions d'euros estariem parlant, i crec que som generós, del 0,3%, 0,4%, 0,5%, la qual cosa he d'interpretar que el 99,5% és favorable perquè del contrari vostè hagués tret altres tipus de partides molt mes potents. És a dir, el que vostè em diu, simplement, són xifres realment esquivades amb relació a un pressupost tan potent, és a dir, el tema dels càrrecs, algunes altres peticions que vostè avui no ha dit, però en altres moments he sentit de desaparició de conselleries, de desaparicions d'empreses públiques. No deixa de ser curiós que vostès ho diguin quan en varen crear tantes en la legislatura passada.

En qualsevol cas, cenyint-me al que vostè ha dit, Sr. Fiol, tot el que vostè ha sumat és un percentatge tan esquifit del pressupost que em qued conhortat i li agraesc l'alabança encoberta.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Manera.

I.10) Pregunta RGE núm. 3289/09, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a aportacions dels ajuntaments i consells insulars al Decret 1/2009, de 30 de gener.

La següent pregunta és relativa a aportacions dels ajuntaments i consells insulars al Decret llei 1/2009, de 30 de gener, que formula el Sr. Antoni Pastor. Té la paraula.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, la meua pregunta crec que és prou clara. Hi va haver unes declaracions fetes per la presidenta del Consell de Mallorca on afirmava que aquest decret havia estat consultat i els ajuntaments hi havien fet suggeriments. Jo no seré qui diré que no s'han consultat els ajuntaments, però sí li demanaria, si fos tan amable, perquè jo no ho he pogut aconseguir, que em digués quins ajuntaments varen ser consultats o a quins es varen demanar suggeriments per a aquest decret i també quins suggeriments varen fer aquests ajuntaments a aquest decret o també els consells insulars. M'agradaria que fos clar en la seva primera resposta perquè la meua segona intervenció depèn molt de quina hagi estat la seva intervenció amb els ajuntaments. Li faré una sèrie de preguntes i m'agradaria que si n'hi hagués alguna que fos impertinent em disculpés, si fer la seva sensibilitat, per anticipat, però que no seran en to de crítica sinó en to dels problemes o en aquest cas els dubtes que han creat als ajuntaments.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Pastor. Té la paraula el Sr. Nadal.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Miquel Nadal i Buades):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Pastor, permeti'm dir-li que li agraesc aquesta pregunta que quan la vaig tenir pensava que l'havia formulada el Sr. Melià i que permetrà explicar com s'ha elaborat, per part d'aquest govern, aquest decret llei d'impuls a la inversió. Com ja vaig respondre a un company del seu grup fa quatre mesos a aquesta mateixa cambra totes les actuacions que es facin i s'impulsin des de la Conselleria de Turisme s'intentaran fer amb el màxim consens, com s'ha fet en aquest cas, amb els empresaris, amb els sindicats i amb totes les administracions.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Nadal. Vol fer ús de la paraula el Sr. Pastor? Té la paraula.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. La meua pregunta era perquè quan vaig llegir aquestes declaracions de la presidenta del Consell de Mallorca vaig quedar preocupat perquè, en aquest cas, l'Ajuntament de Manacor no havia estat consultat, però després ho he pogut fer arreu de molts d'ajuntaments que tampoc no han estat consultats. El primer que he d'entendre és que les declaracions que va fer la presidenta del Consell de Mallorca són falses, no són correctes. Per tant, com a mínim cal denunciar per part dels ajuntaments que no és veritat el que diu, en aquest cas, la presidenta del Consell de Mallorca.

Vostè es pensava que li havia fet el Sr. Melià i no li havia fet jo, hi ha una gran diferència entre el Sr. Melià i jo, jo m'he hagut d'examinar a un municipi i el Sr. Melià encara no ho ha fet. Per tant, jo crec que hi ha una petita diferència.

Aquests problemes que han vist els ajuntaments crec que són prou clars i ja que no ho ha fet, jo li agrairia que, a part d'intentar consensuar aquest decret tan important, perquè vostè amb aquest decret, permeti'm la paraula, juga a fer urbanisme, cosa en la qual també els ajuntaments tenen molt a dir, a part de consensuar, en aquest cas amb el partit majoritari de l'oposició, ho fes també amb els ajuntaments. Aquest decret crea moltíssims dubtes, cregui'm. Jo crec que els ajuntaments que són els que cada dia toquen precisament l'urbanisme dels municipis, podrien fer moltes aportacions positives i no tenc cap dubte que en aquest cas l'esperit hi és.

Queden molts de dubtes i crec que sobretot moltes coses clares. Aquest parlament fa 20 anys que parla de reconversió turística. Amb aquest decret senzillament l'hem enterrat, no importa que en tornem a parlar pus. Aquest decret crea dubtes sobretot en temes d'activitats, passa per damunt les normatives urbanístiques dels ajuntaments. Al mateix temps passa per damunt les DOT, passa per damunt els plans territorials. Crec que és prou necessari que com a mínim els ajuntaments puguin fer aportacions en positiu perquè després, Sr. Conseller, seran els que hauran d'aplicar la norma i els que hauran d'adaptar els seus planejaments a una norma que avui no s'adapta als planejaments municipals.

Li faig aquesta pregunta, Sr. Conseller, amb molt de respecte i ho faig, no en nom de tots els ajuntaments, però sí en nom de molts d'ells. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Pastor. Sr. Nadal, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Miquel Nadal i Buades):

Jo li vull agrair, Sr. Pastor, el to tan conciliador i tan positiu de les seves preguntes i perdoni que en entendre-les positives hagi confós la seva intervenció amb la del Sr. Melià. Si vol, en el futur jo li faré altres propostes i també podrà fer altres propostes que seran en positiu. Amb l'únic que hem d'anar alerta és que no es pensin que algun dels dos pensa incomplir el codi antitransfuguisme.

Contestant concretament la seva pregunta, li vull dir que els ajuntaments han aportat amb el tema de l'agilitació dels tràmits per a l'obtenció de les llicències, disposicions addicionals sisena i setena, i els consells les inversions de caràcter autonòmic, disposició addicional cinquena, i els òrgans de gestió, entre altres..., li vull dir i li vull reiterar que en tota la tramitació d'aquest decret llei tot el Govern, no és un decret que només hi hagi participat o que s'hagi aprovat per una conselleria, sinó que s'ha aprovat pel Govern i s'ha fet amb el màxim consens possible. És un decret excepcional, per a una situació excepcional i segurament ha aconseguit un consens molt ample i també a vostè li pareix excepcional. Però és intenció d'aquest govern seguir intentant fer-ho.

Ja li vaig dir la setmana passada al seu grup que aquest govern li allarga la mà perquè, si és possible, voldríem que aquest decret continuàs tenint el màxim consens possible i, si fos possible, també pogués tenir el del principal partit de l'oposició i el de tots els ajuntaments.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Nadal.

I.11) Pregunta RGE núm. 3287/09, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Juan i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a avantatges del decret llei de turisme per al sector agrari.

La següent pregunta és relativa als desavantatges del Decret llei de turisme per al sector agrari. La formula el Sr. Josep Juan i Cardona. Té la paraula.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Continuem parlant d'aquest decret que el Sr. Conseller de Turisme ha dit que s'ha aprovat amb el consens de tot el Govern i per part de tot el Govern. Per això li preguntam a la Conselleria d'Agricultura si considera que aquest decret dóna els mateixos avantatges al sector hotelier i al sector agrari de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Cardona. Sra. Amer, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA (Mercè Amer i Riera):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, vostè ho sap, aquest decret llei no és exclusiu del sector hotelier, del sector turístic. Per tant, és un decret, ja se n'ha parlat aquí en diferents ocasions, sobretot per incentivar les inversions. Per tant, no és just el sector agrari, sinó tots els sectors econòmics els que es beneficiaran d'aquest incentiu i, per tant, tota l'activitat econòmica de les nostres illes. Aquest és l'interès del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Amer. Sr. Cardona, té la paraula.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, no ha contestat la meua pregunta. El decret, efectivament, és per a tots els sectors econòmics, per a uns més que per a altres. I la veritat, Sra. Consellera, és que lament haver de sentir la seva contestació. En primer lloc vostè sap perfectament que aquest decret atorga uns avantatges a un sector i no els atorga als altres. Precisament el sector del qual vostè és responsable és possiblement el més malmès de tots i no hi ha ni una sola disposició que s'hi pugui aplicar. I vostè ho ha consentit, el mateix conseller de Turisme ho ha dit. Vostè va acceptar i va votat dins el Consell de Govern aquest decret. No ha establert ni una sola norma, per exemple, aquesta famosa moratòria de normativa urbanística i sectorial no afecta el sector primari. I això, Sra. Consellera, és un perjudici important.

Què li pareix, per exemple, si gràcies a aquest decret a les instal·lacions ramaderes es poguessin fer inversions i legalitzar també les instal·lacions ramaderes, o les infraestructures agràries o els magatzems d'instal·lacions agràries. Tot això no és possible perquè vostè no ha volgut i perquè vostè no ho ha inclòs dins aquest decret. Evidentment durant la tramitació d'aquest decret el Partit Popular intentarà incloure aquestes

esmenes dins aquesta normativa perquè també se'n pugui beneficiar el sector agrari.

A més, em sorprèn, i ja que no m'ha contestat la primera vegada contesti-m'ho a la segona, s'ha publicat que vostès estan d'acord a incloure aquesta normativa, però "el privilegi", així diu la informació, "el privilegi de la normativa urbanística", és a dir, de la moratòria urbanística, es reserva només per als hotelers. M'agradaria, Sra. Consellera, que em confirmés aquesta situació. Si això és així vol dir que simplement i senzillament vostès fan parts i quarts, perjudiquen els més dèbils i afavoreixen els més forts.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Cardona. Sra. Amer, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA
(Mercè Amer i Riera):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, jo insistesc, com ja li he dit abans, sobretot que aquest decret llei és de mesures per incentivar, per impulsar l'activitat econòmica. Hi ha una primera part, jo entenc molt clarament que és per agilitar la tramitació, i dins aquesta primera part, per tant, hi ha tot un seguit de mesures que es poden acollir a allò que en deim les inversions d'interès autonòmic. Hi ha un altre apartat que també consider que és important i que també afecta tots els sectors econòmics i és el de noves activitats econòmiques. I una tercera part, evidentment, relacionada i directament específica del sector turístic.

Jo crec que aquí no hem de discutir el pes important que té el sector turístic, la importància de l'efecte multiplicador que té en totes les activitats econòmiques. Però allò que sobretot preveu aquest decret llei són precisament mesures per al sector agrari i també mesures per a la resta de sectors econòmics. Per tant, aquí entenem que hi ha des del sector agrari l'agilitació de tota aquesta tramitació. I és per això que hi ha tot un seguit d'inversions d'obres de millora de les explotacions agràries, incloses dins el Pla de desenvolupament rural, obres d'interès autonòmic que ja hem aprovat en el Consell de Govern. Jo vull recordar aquí, i vostè ho coneix perfectament, que totes aquestes inversions suposen fins l'any 2013 més de 300 milions d'euros, per tant, aquestes estan incloses dins aquest decret, no només acaben aquí, podem dur qualsevol acord. Per tant, queda oberta la porta a altres tipus d'inversions.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Amer.

I.12) Pregunta RGE núm. 3290/09, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a aprovació del Decret llei 1/2009 i canvi de model territorial.

La següent pregunta la formula la diputada Maria Rosa Estaràs i és relativa a l'aprovació del Decret llei 1/2009, de canvi de model territorial. Sra. Estaràs, té la paraula.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Carles Manera, 21 de maig del 2004 a un rotatiu de les Illes Balears: "L'esgotament qualitatiu del model de sol i platja imposen noves regles del joc"; "L'excessiva concentració de l'activitat en el turisme, la baixa formació de la mà d'obra i la fragilitat del medi natural i la caiguda del sector industrial, són les debilitats de l'economia balear".

Francina Armengol, pàgines 29, 30 i 31 del seu programa electoral: "La pressió sobre el territori va començar ja fa temps, impulsada pel turisme. Els creixement aguts degraden el nostre paisatge. L'actual situació de crisi és una oportunitat per repensar aquest panorama i reconduir-lo fent un model territorial que es basi en la sostenibilitat, els esponjaments, el control de la legalitat, els habitatges de protecció oficial i el tractament igual a tots els ciutadans. Hem passat del "això va bé" de fa 50 anys, al "no sé on arribarem en el dia d'avui".

Xisco Antich, programa electoral: "Senyores i senyors, s'imposa un canvi de model, a partir de la construcció d'infraestructura pública i de la construcció d'habitatges socials. Una política que no impliqui en cap cas més consum de territori, i molt manco en el litoral".

Segur, Sr. President, que el canvi de model del Decret, mal anomenat Nadal, respon a allò que vostès deien quan sortien al carrer: "prou", "qui estima Mallorca no la destrueix", en el seu programa electoral quan deien: "defensa el teu futur". Veritat que no m'equivoc que aquell model de territori era el que avui planteja el Decret Nadal?

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Estaràs. Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES
BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Estaràs, ja és que tenc la pregunta escrita, perquè del míting no he aclarit exactament el que vostè em volia demanar. Però li vull dir una cosa, el decret respon a una actuació del Govern en matèria de política econòmica. Vostè només se'n recorda dels aturats per fer demagògia, respon a reactivar l'economia i a crear llocs de feina. El decret respon a això, Sra. Estaràs.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Antich. Sra. Estaràs, té la paraula.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Jo no en tenc cap dubte, però ara li faré quatre preguntes. La primera, aquest decret planteja un increment d'edificabilitat d'un 10%, a més d'allò legalment establert, amb l'exoneració de paràmetres urbanístics. Vostè duia això en el seu programa electoral?

Segona pregunta. Disposició addicional vuitena, modifica la llei que vostès varen aprovar de protecció del territori perquè a partir d'ara en molts de casos no hi haurà reserva del 30% d'HPO. És el que duien en el seu programa electoral?

Tercera pregunta. Disposició addicional novena. Autoritza a ampliar i a construir construccions en sòl rústic protegit, unes embotelladores que no sé molt bé per què estan en aquest decret. També ho duia en el seu programa electoral?

I disposició addicional quarta. Amplia el tot inclòs. Fins ara els establiments turístics, els apartaments turístics no poden tenir menjador. Mitjançant aquest decret tendran menjador i per tant, ampliam el tot inclòs. És exactament això el que duia en el seu programa electoral?

Només li llegiré la pàgina 57 del seu programa electoral: "Garantirem una reserva mínima del 30% per a HPO en sòl urbà i urbanitzable". Contradiu el que li acab de dir. I un altre apartat, pàgina 62 del seu programa electoral. "Lluitarem perquè no hi hagi el tot inclòs". Contradiu la disposició addicional quarta.

Amb una paraula, Sr. President, tot un exemple de coherència. I també en relació amb les embotelladores en sòl rústic, expliqui'ns-ho, no entenem que en sòl rústic protegit es puguin donar autoritzacions i ampliacions a embotelladores.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Estaràs. Sr. Antich.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Estaràs, per fer-me aquesta pregunta i per donar-me la possibilitat que, efectivament, li ho pugui explicar.

Miri, aquí hi ha dos models, dos models que estan ben clars. Un model que ha anat cap a l'especulació i ha donat suport a tot el creixement residencial. I un model que pensa en els treballadors i les treballadores, els empresaris i un model productiu. Efectivament, dos models. Aquest és el Govern que ha llevat 1.600 hectàrees de creixement dins espais naturals, d'una gran importància natural, creixement urbanístic residencial. Aquest és el seu model.

El nostre model és, efectivament, apostar per l'economia productiva. Per això, en un moment d'una conjuntura adversa començam pel sector turístic que mou el 80% del PIB d'aquest país, cosa de la qual vostè encara no se n'ha adonat. Vostès durant quatre anys no feren ni una sola passa per aquest sector. Efectivament, els bancs, tothom em confirma que això crearà un caramull de llocs de feina, perquè els hotelers de les Illes Balears han estat els primers que han arribat al Pla Renove, en un gran percentatge. Per tant, la gran preocupació d'aquest govern, el gran projecte d'aquest govern és pensar en tots ciutadans i ciutadanes, en tots, sobretot en els treballadors i treballadores, que en aquest moment en tenim 74.000 a l'atur i que vostè veig que se n'oblida ...

(Remor de veus)

A vostè realment tota aquesta gent li importa un pebre, Sra. Estaràs.

(Aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Només una qüestió d'ordre, Sra. Presidenta. És que el president no m'ha contestat res del que jo li he demanat. Seguiré a la propera sessió amb les quatre preguntes perquè es veu que no ho tenia preparat.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Estaràs, vostè sap que això no ho pot fer i, a més, les preguntes d'una en una.

II. Interpel·lació RGE núm. 787/09, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb l'entrega de la documentació sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular.

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat de la Interpel·lació presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a la política del Govern en relació amb l'entrega de la documentació sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular. En nom del Grup Parlamentari Popular el Sr. Rodríguez té la paraula.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados, miembros del Govern. La Constitución Española en el artículo 23.1 establece que los ciudadanos tienen el derecho a participar en los asuntos públicos directamente o por medio de representantes libremente elegidos en elecciones periódicas por sufragio universal. Pero este derecho lo desarrolla una sentencia del Tribunal Constitucional en los años 83, 85 y siguientes, que fijan que son principalmente los representantes políticos de los ciudadanos quienes darán efectividad a su derecho a participar en asuntos públicos. Y también que se trata de un derecho de configuración legal, configuración que corresponde establecer a los reglamentos parlamentarios, a los que les compete regular y ordenar los derechos y las atribuciones que los parlamentarios ostentan, por lo que una vez conferidos por la norma

reglamentaria, estos derechos y facultades pasan a formar parte del estatus propio del cargo de parlamentario.

El Reglamento del Parlament de les Illes Balears establece en su artículo 14.1: “para el mejor cumplimiento de sus funciones parlamentarias los diputados, previo conocimiento del respectivo grupo parlamentario, tendrán la facultad de recabar los datos, informes o documentos que obren en poder de los organismos públicos dependientes de la comunidad autónoma de las Islas Baleares, de las administraciones públicas no dependientes de la comunidad autónoma de las Islas Baleares dentro del ámbito de las Islas Baleares y la Administración del Estado y comunidades autónomas en materias relacionadas con las Islas Baleares”.

Hasta aquí el marco legal donde se sustenta la potestad de un diputado de pedir información de la acción del Gobierno. Disculpen la retórica de reiterar esta normativa, que considero que todos conocen, pero es imprescindible para valorar la dimensión del derecho fundamental conculcado a este diputado y a otros del Grupo Popular. Cabe resaltar para dar firmeza a este derecho, el ejemplo que el Molt Hble. Sr. Antich puso en su discurso de investidura, impresionado como dijo él, por la opinión de un joven de 20 años, Nacho Jiménez, que confesó que nunca había votado y en palabras del president afirmó el siguiente motivo: “Creo en el sistema democrático, pero no me convencen los partidos políticos porque se echan en cara los problemas en vez de sentarse a encontrar soluciones. Buscan el interés partidista en vez del interés general. Todos son iguales, cuando gana un partido gobierna sin tener en cuenta los demás. No votar es decir que no estoy de acuerdo con esta manera de hacer las cosas”. Pero además el president expresó que del parecer de este joven hemos de tomar buena nota si queremos acortar las distancias que nos separan de la ciudadanía. Tendremos que introducir cambios inmediatos y profundos en la forma de entender y de hacer política.

Igualmente, el Molt Hble. President, en el debate sobre la situación política de 2008 afirmaba: “tendremos que dotarnos de los instrumentos necesarios para el control del gasto público”. Y continuaba diciendo: “es necesario y forzoso dotar a la administración pública de una transparencia exquisita”. Y seguía manifestando que: “autoridad, transparencia y rigor en la administración pública es una prioridad de este govern”. Y afirmaba además con rotundidad que quería dejar clara una cosa: “si queremos que los controles funcionen, funciona”. Por lo tanto, queda evidentemente claro que el Govern que preside el Molt Hble. Sr. Antich está comprometido, como no puede ser de otra manera, con el cumplimiento de las leyes y los reglamentos por los que se rige la normativa de esta comunidad autónoma y en la defensa de los derechos que estas normas otorgan a sus ciudadanos, entre los que se encuentran los diputados de este parlament.

Con el mismo planteamiento de queja, en circunstancias similares a las mías, decía el Sr. Riudavets, hoy ausente, pero miembro de la Mesa del Parlament y en la pasada legislatura diputado en la oposición. En pregunta que hacía a la vicepresidenta del Govern, el 25 de septiembre de 2005, en la que reclamaba una respuesta del Govern por los incumplimientos reiterados a la petición realizada a una serie de facturas, no entregadas todavía por el Govern. Una vez justificados por parte de la vicepresidenta los motivos de la demora, contestó entre otras valoraciones el Sr. Riudavets: “Sra. Estaràs, todo esto que nos ha dicho son excusas de mal pagador, usted ha de responder en esta cámara de por qué no se nos entrega la documentación que hemos solicitado, porque si usted nos entrega otra cosa o nos dice que miremos el BOIB, ésta no es la respuesta a lo que pedimos, excusas de mal pagador *i fer voltes a l'era, només*”.

En una entrevista al *Diari de Balears* el 24 de octubre de 2004 manifestaba el Sr. Diéguez, hoy portavoz del Grupo Parlamentario Socialista: “Un conseller y su equipo cobran por responder al Parlament. Desde el momento en que no se responde o se hace mal se incumple la obligación de asumir el control del Parlament”. Y más recientemente, en el pleno del 3 de febrero de 2009, el Sr. Alorda, en su intervención para fijar posición en la moción que el Grupo Popular había presentado y en la que me quejé por la falta de un informe solicitado sobre la misma, tuvo la grandeza de solidarizarse con mi queja y manifestó: “Yo sí que quiero solidarizarme y lamentar si no le han trasladado una información de una pregunta parlamentaria. Conozco el caso; no su caso, conozco la impotencia que se siente cuando un govern no le contesta absolutamente nada y, cuando le contesta, tarde, le dicen que lo puede ir a ver o que ya lo debería usted saber, y por tanto si realmente es así -yo no lo conozco- pediría que efectivamente le trasladaran la información y que no se tengan las técnicas que se tenían en la anterior legislatura y otras como las que yo he vivido en este parlament, donde no había suficiente sensibilidad con el trabajo que lleva a cabo la oposición”.

Todo esto viene a expresar, de un lado, el incumplimiento del compromiso del Sr. President de transparencia y rigurosidad por parte de algunos miembros de su govern y, de otra, la valoración de miembros de este parlament de distintos grupos parlamentarios que han expresado su opinión negativa con respecto al fácil recurso de dar una inadecuada respuesta o negar la misma cuando un diputado desea ejercer el control del govern.

Con estos antecedentes, este diputado que les habla se puso en octubre de 2008 a intentar controlar la acción del ejecutivo, todo ello motivado por diversas razones, una, la principal, que es mi deber realizar esta función, y otra, lo más importante, que las partidas presupuestarias no finalistas, aquellas que llamamos eufemísticamente inversiones inmateriales, son mayoría en los presupuestos, y es evidente que para conocer los proyectos llevados a cabo por el Gobierno es preciso conocer los contratos menores, los contratos sin publicidad y los contratos con publicidad a los (...) la administración pública. Formulé 400 preguntas a los 103 órganos de contratación, o sea, no es que fueran muchas, es que son 103 órganos y formulé 400 preguntas porque hay dos sistemas de contratación: uno vigente anteriormente y otro a partir de mayo de 2008.

Una conselleria, sólo una conselleria, algún órgano del Gobierno, alguna empresa pública, alguna fundación y diversos consorcios cumplieron con el Reglamento y remitieron a través del procedimiento parlamentario la información solicitada, pero el resto de respuestas da pie a intuir lo que podemos denominar una trama, es decir, el resto de consellerias, consorcios, fundaciones, empresas públicas y organismos autónomos respondieron con idéntica fórmula: "Debido al gran volumen físico de la documentación solicitada, os comunico que ésta se encuentra a disposición del Sr. José María Rodríguez Barberá para que pueda hacer las consultas que considere oportunas y se le pueda facilitar la información que requiere, previa cita concertada y con especificación de los documentos a consultar"! Pero si lo dice claro la pregunta. Es decir, todos ellos se encuentran abrumados por la cantidad de información solicitada, si bien reitero que lo que yo pedí fue una relación de contratos menores, menores sin publicidad o menores con publicidad, es decir, una, dos, tres, cuatro o cinco páginas, dependiendo del volumen de la conselleria, como así ha sido.

Todavía a día de hoy, de las preguntas realizadas, 400, 150 están sin contestar, es decir, todavía no han contestado el (...) por ciento. Pero tendré que saltarme (...) porque si no no va a (...).

Pero hay dos cuestiones: pedimos a una conselleria cuyo conseller no está aquí, la de *Habitatge*, entre otras, unas preguntas, y nos contesta con esta fórmula: resulta que cuando fuimos en el mes de enero, después de un viacrucis y un peregrinaje a esta conselleria, nos entregan -ya he dicho que había un volumen inmenso de documentación- una sola hoja en la que dice: "*La Conselleria d'Habitatge i Obres Públiques no ha subscrit cap tipus de contracte mitjançant procediment anunciat amb publicitat*"; a esta pregunta nos dicen que había un gran volumen. Esto es una tomadura de pelo, esto (...), esto es. Esto es inadmisibile.

Voy a poner el segundo ejemplo de transparencia. Pregunto en un momento dado sobre un contrato, un contrato concreto, un contrato a una conselleria importante, una pregunta que digo que me envíen la documentación. Me responde el conseller el 16 de enero diciendo: "*En aquests moments aquesta adjudicació està suspesa*", i per aquest motiu no m'entrega la documentació. ¡Oh, dolor!, yo había accedido a la página web de este departamento y me encuentro que el día 19 de diciembre de 2008, un mes antes de la respuesta del conseller, se había adjudicado definitivamente este contrato. Por lo tanto, Sr. Conseller de Salut, ha mentido a este diputado, a este parlamento y a los ciudadanos. Es un contrato singular, un contrato que a pesar de tener 3.016.000 euros, es decir, más de 500 millones de pesetas anuales, se adjudica por contrato sin publicidad. Ante esto yo pido el expediente, y me encuentro que usted me dice que no se ha adjudicado, y me encuentro que se ha adjudicado. Por lo tanto estoy seguro que a usted le han engañado pero que usted a mi también me ha engañado, porque la respuesta viene firmada por usted, la respuesta viene firmada por el Hble. Sr. Vicenç Thomàs i Mulet. Yo estoy seguro que usted me va ofrecer en su respuesta, el Gobierno, una comisión de investigación sobre los expedientes de GESMA, me lo va a (...), porque si no me obligará a tener que hacerla yo en la moción derivada de esta interpelación, y creo que no se merece el tema éste. Si a usted le han engañado yo le comprenderé pero es usted el que tiene más interés en que no se engañe a nadie, y

por tanto le interesa hacer esta comisión para verificar este y otros expedientes de GESMA, hechos sumamente graves y por los cuales estoy convencido, como he dicho anteriormente, que el Govern ofrecerá una comisión de investigación.

Señoras y señores diputados, miembros del Govern, he resumido en esta interpelación la casuística que he sufrido por intentar ejercer el derecho que asiste a todo diputado de la oposición de controlar la acción del Gobierno. Estoy convencido que en su interior todos ustedes, porque de lo contrario sería reconocer que no confiamos en el mecanismo de que se dota la democracia para controlar al ejecutivo desde el legislativo, repudian los sistemas y métodos que acabo de denunciar, y que...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Rodríguez, vagi acabant, que va molt passat de temps, eh?

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

(...), ...y que (...) para al menos dificultar la acción de control sobre las actuaciones.

Aguardo, confío y esperanzado en que aquello que habiendo hecho otro ejecutivo no es bueno, convendremos que tampoco es bueno que lo haga éste. Si no es bueno cuando lo hace uno, tampoco es bueno cuando lo hace éste. Estoy seguro de que el Govern va a comprometerse a redactar no sólo las 150 solicitudes de documentación pendientes en este caso, sino las 3.353, de ellas 389 de este diputado, pendientes de respuesta con plazos vencidos, formuladas por el Grupo Parlamentario Popular con plazo vencido de remisión. Y hasta ahora el Govern no ha tenido ocasión de (...).

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Rodríguez, vagi acabant.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

(...), un minuto.

LA SRA. PRESIDENTA:

És que està molt passat de temps.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Si esto es así todos celebraremos que esta rectificación es buena. Si por el contrario continúan con el mismo sistema de incumplir el Reglamento y de no garantizar los derechos y las libertades dentro del marco legal que proporciona a los ciudadanos, especialmente a los cargos públicos, pueden inventarse discursos en los que se llenen la boca de transparencia y de garantías, pero al final quien imita una actuación incorrecta y viciada que recorta derechos fundamentales y propicia el oscurantismo, engaña dos veces a los ciudadanos: una cuando condenó los hechos por otros y ahora cuando se hace lo que era perverso cuando lo hacían otras personas.

Gracias, Sra. Presidenta, por su tolerancia. Gracias, señores diputados.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Thomàs, té la paraula. No? Sr. Moragues.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, des del primer dia d'aquesta legislatura, i com no podia ser d'una altra manera, la Conselleria de Presidència, encarregada de les relacions amb el Parlament, ha donat instruccions a les secretaries generals d'aquest govern perquè totes i cada una de les conselleries compleixin la normativa parlamentària, donada la funció de control que han de poder exercir amb totes les garanties reglamentàries tots els grups parlamentaris. He de dir que aquesta feina es du a terme, des del meu punt de vista, amb subjecció plena al Reglament i amb un raonable grau de compliment i satisfacció, com a mínim absolutament comparable amb l'observat durant l'anterior legislatura. Sé que no els sols agrada, en el Grup Parlamentari Popular, que es facin comparacions amb anteriors legislatures, però la política també es pot i s'ha d'observar en relació a altres polítiques i/o comportaments. Aquest que ens ocupa pot ser un d'ells.

El Govern, en el que fa referència a les seves relacions i al seu paper amb i davant el Parlament, té molt present el discurs d'investidura, que per cert també l'ha tingut molt present el portaveu que m'ha precedit en l'ús de la paraula. El president Antich, dic, va expressar que el compromís amb les institucions ha de passar inexorablement per prestigiar de bell nou la política, per defensar tot allò que és públic, i que açò ens exigeix una clara vocació de servir a favor dels ciutadans i ens obliga a forçar i a reforçar la transparència en el que són els afers públics.

Senyores i senyors diputats, record aquestes paraules per constatar una vegada més i en aquesta cambra que la transparència també forma part i de forma destacada de la política que el Govern du a terme en les relacions amb el Parlament. Nosaltres tenim clar que el dret individual dels diputats que s'integren a l'estatus propi del càrrec, com diu la sentència del Tribunal Constitucional 161/88, de 20 de setembre, i la 181/1989, de 3 de novembre, faculta els parlamentaris per recaptar informació de les administracions públiques. L'article 14 -també hi feia referència abans- del

Reglament del Parlament de les Illes Balears constata que aquest dret individual s'atribueix per al millor compliment de les seves funcions parlamentàries. El nostre govern no sols defensa aquest dret sinó que a més a més el porta a la pràctica.

Ara bé, com ha afirmat el Tribunal Constitucional en reiterades ocasions, la facultat d'obtenció d'informació no comprèn el dret a una resposta o a un contingut concret o que la resposta sigui satisfactòria per al diputat, i em vull referir a aquestes sentències perquè el Grup Parlamentari del Partit Popular ha sol·licitat emparament de la Presidència del Parlament en casos de sol·licitud de documentació contestats però que no han estat del seu gust, i en aquest context vull recordar que en una xerrada informal amb un dels portaveus del Grup Popular vàrem acordar que el Govern tractaria les demandes de documentació com s'havia acordat la legislatura anterior: només es respondria a sol·licituds de documentació específiques i que, en casos de sol·licituds genèriques, es posaria tota la informació a disposició dels diputats a les dependències de les respectives conselleries, i així ho hem fet.

Sé, Sr. Rodríguez, que us heu personat a distintes conselleries i sé que us han atès correctament, açò és almenys la informació que tenc; és cert que ara ha dit algunes coses que també m'interessaré per veure de contrastar la seva informació. Tenc coneixement, també, que en alguna conselleria, concretament la Conselleria d'Hisenda, hi va haver algun tipus de malentès en un moment determinat. Però no hi faré esment perquè vostè evidentment ha parlat de les conselleries d'Habitatge i de Sanitat que jo, com dic, m'encarregaré d'assabentar-me exactament del que ha passat.

Però jo crec, Sr. Rodríguez, que des del Govern li hem donat totes les facilitats que estan al nostre abast. Ja m'agradaria, a mi, que durant anteriors legislatures dels distints governs del Partit Popular haguessin estant tan atents i tan diligents amb l'oposició com aquest govern ho és amb vostès.

Sr. Rodríguez, vostè també ens retreu que la documentació requerida en alguns casos no té un volum excessiu, que segons el Govern impedia la seva revisió. Miri, jo li don un exemple concret i n'hi podria posar d'altres; a la Conselleria d'Economia i Hisenda vostès varen arribar allà i varen sortir amb un llistat de contractes d'obres menors i de les empreses públiques, que és exactament el que s'havia demanat, i em consta que açò ha passat a altres conselleries. Per facilitar aquesta informació, i açò crec que és important, la conselleria corresponent, en aquest cas la Conselleria d'Hisenda, va posar durant un grapat de dies un seguit de funcionaris a dedicació completa. Ara ja té el llistat i a partir d'ara pot exercir la seva funció de control, i cregui que li anirem contestant totes les demandes que vostè ens faci. Fins ara ho hem fet així. Li vull recordar que ho farem de forma dosificada perquè difícilment podem contestar la mitjana setmanal de 928 sol·licituds de documentació que ens entren des del mes de gener del 2009.

Des de l'inici de la legislatura fins al juny del 2008 podem dir que majoritàriament les preguntes i les sol·licituds de documentació s'han respost dins els terminis establerts. En els 19 mesos i fins aquests darrers dies que duim de la legislatura s'han registrat 11.665 iniciatives parlamentàries de control amb les seves variades formes, per exemple, sol·licituds de documentació, n'hi ha hagut més de 9.000. I pel que fa referència a les sol·licituds de documentació, la gran majoria d'aquestes es refereixen a temes genèrics que des de la Direcció General de Relacions amb el Parlament han classificat en una desena de blocs temàtics, que van des de convenis, dietes i despeses fins a productivitat, gratificacions i acomiadaments, entre altres.

Entrant en un poc més de detall, senyores i senyors diputats, a partir del novembre del 2008 i fins a aquests darrers dies duim registrades 4.430 peticions sobre convenis, protocols i declaracions d'intencions de contingut no econòmic durant els anys 2000 a 2008 amb els ajuntaments. Ara hem acabat de rebre les sol·licituds que fan referència a l'illa de Mallorca, on ens han demanat els convenis signats amb tots i cadascun dels ajuntaments d'aquesta illa, i ja estem ara rebent les sol·licituds referides a l'illa d'Eivissa i supòs que després passaran les altres illes. En dietes i despeses han presentat 805 sol·licituds, en contractes 681, en altes i baixes de treballadors 749, 423 en subvencions, etc., etc., etc. Per cert, a hores d'ara ja hem contestat 3.891 sol·licituds de documentació, i facin cas d'aquesta xifra perquè aquesta xifra en 19 mesos és un nombre superior al total de l'anterior legislatura, en la qual se'n van presentar 3.156 i més d'un 10%, per cert, no van ser contestades mai.

Com vostè sap no li hem amagat mai informació perquè, com he dit abans, aquest govern aposta per la transparència com a màxima de la seva gestió pública. Ara bé, davant l'allau de requeriments, a aquest govern no li queda altre remei que dosificar les respostes, i els vull fer saber que la Direcció General del Parlament ha ampliat horari del seu personal amb l'objectiu de donar sortida a la feina acumulada i així mateix estem fent feina amb el Parlament per dotar-nos d'un sistema informàtic que ens permeti compartir les iniciatives parlamentàries i no haguem de tornar a picar cada vegada tota la paperassa de bell nou, perquè tot açò té un cost econòmic en paper i en hores extres i endarrerix de forma considerable les respostes administratives.

També vull fer referència al fet que, la política de transparència en la qual estam fent feina, l'hem de compaginar amb el compliment de la Llei de protecció de dades quan es tracta de dades de caràcter personal, i en aquest sentit i respectant el dret dels diputats a obtenir la informació que ens demanen, indicam clarament que les dades personals que ens comuniquen únicament poden ser utilitzades per a la finalitat que justifica la cessió, i que el seu tractament en seu parlamentària s'haurà d'ajustar a les previsions de la Llei Orgànica 15/99, de protecció de dades de caràcter personal, i com no pot ser d'altra manera esperam que se sigui respectuós amb el tractament d'aquesta informació.

I ja per concloure, aquest govern, com a poder executiu que és, serveix amb objectivitat els interessos generals, amb sotmetiment ple a llei i al dret, tal com imposa l'article 103 de la Constitució Espanyola. Aquest govern també respecta un altre principi constitucional, que és el que recull l'article 105.b) de la Carta Magna, que diu que tots els ciutadans tenen dret d'accés als arxius i registres administratius. Quan traslladam aquest dret d'obtenir informació a seu parlamentària la facultat s'articula a través de les persones que ostenten la condició de diputat segons el que disposa l'article 23.2 de la Constitució Espanyola.

No dubtin ni un instant, senyores i senyors diputats, que aquestes dues màximes constitucionals impregnen la política i gestió diària de l'actual govern de les Illes Balears, i creguin que també tenim present aquestes dues màximes quan els diputats del Partit Popular demanen empara a la Presidència del Parlament en el sentit de recaptar novament sol·licituds de documentació ja contestades; només en un mes i mig n'han registrades 808, i aquestes 808 ja les havíem contestades, i li record la sentència 426/1990 del Tribunal Constitucional que abans li he esmentat i que posa de manifest que la denegació i la incompleta satisfacció d'una pregunta o petició d'informació formulada per parlamentaris no suposen per si mateixes la vulneració del dret fonamental a l'exercici del càrrec.

Agrair finalment al Sr. Rodríguez la presentació d'aquesta interpel·lació, perquè vostè ha pogut fer ús de la seva facultat una altra vegada més de control a l'executiu i, a la vegada, m'ha donat oportunitat d'explicar que la política del Govern en relació a l'entrega de documentació respon sempre al principi de transparència i de legalitat.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Moragues. Per fixar posició i per un temps de cinc minuts intervén, en primer lloc, pel Grup Parlamentari Mixt, la Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Rodríguez, consider abans de res que el Govern ha de tenir en les seves relacions amb el Parlament el màxim de cura amb les formes, de vegades el dia a dia de l'activitat de govern produeix situacions d'estrès, de pressa, que porten a perdre una mica les formes, però això que pot passar amb certa normalitat en la vida quotidiana no ha de passar en les relacions entre el Govern i el Parlament, molt especialment quan afecta el grup de l'oposició. Els que li donam suport ho tenim més fàcil de disculpar, per tant no entraré en comparacions ni en greuges.

Així mateix, entenc que la transparència resulta d'allò més bàsica per a un govern progressista o, senzillament, per a un govern que vulgui actuar amb uns criteris d'actuació democràtica i de bon sentit de la governança. El Parlament té dret a saber què fa el Govern, sinó no en podria fiscalitzar la seva acció, no podria seguir aquesta acció de govern i discutir-la sempre que ho trobi oportú. Per tant, la interpel·lació que

presenta el Partit Popular parteix d'una consideració que, des d'un punt de vista de funcionament parlamentari, resulta del tot elemental; s'ha de tractar el Parlament i concretament l'oposició amb formes adequades i s'ha d'optar pel màxim de transparència en la gestió de govern.

Per això no es pot entrar en segons quines consideracions quan el grup de l'oposició fa 400 o 4.000 o 9.000 peticions de documentació, certament l'oposició ho pot fer, senzillament per moltes raons: per bloquejar l'acció de govern, per crear una mica de caos a un moment en què hi ha molta feina, per boicotejar mínimament la feina a les diverses conselleries, etcètera; podríem suposar que el Sr. Rodríguez té una habilitat en aquest sentit més que sobrada, però serien supòsits. Però això, això, no treu, evidentment que des de les diverses conselleries s'hagi de proporcionar, s'hagi de donar tota la informació, tota la documentació que s'ha demanat, quan el fet d'haver d'anar a cada conselleria a cercar la documentació, sense voler entrar en polèmiques, jo diria que depèn, si el volem és extraordinari és lògic que es proposi el desplaçament dels diputats a les conselleries, si no es tracta d'un gran volum, en canvi, aquesta informació òbviament ha de ser proveïda directament pel govern al Parlament.

No entraré en consideracions sobre el passat, de tota manera perquè jo no hi era, però sé que històricament m'imagín que sempre que qualque diputat ha demanat d'una tongada 400 expedients els ha tengut immediatament i sense problemes, jo ho dubt. En qualsevol cas, vull pensar que no ha estat per mala fe, que no li han aportat tots aquells documents que havia sol·licitat, sinó que hi pot haver hagut una mica d'incompetència o d'altres problemes puntuals a l'hora de fer avinent la documentació. Esper, en qualsevol cas, que el problema s'hagi solucionat. No crec, de tota manera, que el Govern hagi pretès conculcar els drets democràtics de l'oposició; acusar el Govern de dèficit democràtic per aquesta actuació em pareix, com a mínim, una mica exagerat, no hem de treure les coses de lloc i, en qualsevol cas, s'ha d'esperar que aquest incident se solucioni i que, de cara al futur, constitueixi només una anècdota.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Marí. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, té la paraula el Sr. Llauger.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc, voldríem començar aquesta intervenció felicitant el Sr. Rodríguez per la seva capacitat de feina, que és una cosa que ningú no ha posat en dubte mai, i també reconèixer, com no podia ser d'una altra manera, que el control del Govern forma part de les tasques de l'oposició, com no podia ser d'una altra manera, i que el Govern, davant aquesta tasca de control exercida per l'oposició té l'obligació de la transferència, té l'obligació de proporcionar tota la documentació i té l'obligació de reconèixer que els drets dels diputats són poder obtenir tota aquesta informació que necessiten per aquesta tasca de control. El Govern, efectivament, té l'obligació de facilitar la feina dels diputats de l'oposició. Per tant, Sr. Rodríguez, demani tota la informació que vulgui, tota la documentació que vulgui, que està en el seu

dret, i si troba qualque irregularitat ho denunciï, ho denunciï en aquest Parlament, ho denunciï públicament i ho denunciï, si fa falta, davant la justícia. I també, si troba que no se li responen adequadament aquestes sol·licituds està en el seu dret de denunciar-ho.

Ara bé, la nostra posició i pel que hem sabut i per la informació que hem recaptat del Govern és que el Govern, tal com ha dit el conseller de Presidència, ha tengut una actitud de facilitar la feina i de fer tot l'esforç perquè vostè pogués tenir tota la documentació requerida. Respecte dels casos concrets a què ha fet referència durant la seva intervenció, referent a les conselleries d'Habitat i de Salut, nosaltres ens sentim satisfets amb allò que ha declarat el conseller de Presidència, que s'interessaria per saber el que ha passat, i nosaltres també estarem interessats a saber el que ha passat.

Nosaltres, per tant, sintetitzant, l'encoratjament a continuar, ara bé, l'encoratjament a continuar i al mateix temps volem que reconegui l'esforç que ha fet el Govern per donar resposta a totes les seves sol·licituds. Ja s'han donat xifres, però tengui en compte que no és el mateix contestar 3.000 i escacs de sol·licituds de documentació, en el termini d'una legislatura, que és el que va passar el període anterior, que contestar-ne més de 9.000 en un any i mig, que és el que ha passat en el que duim de legislatura. Aquestes més de 9.000, de les quals m'imagín que una part molt important són particulars seves, Sr. Rodríguez, crec que aquestes 9.000 diuen molt, com deia, de la seva capacitat de feina, però també ha d'admetre que el Govern no estava pràcticament preparat per respondre aquesta allau.

Potser el Govern hagi de ser més diligent, però també és cert que haver-ne contestades més de 4.000, 4.700 en un any i mig, suposa haver-ne contestat més que el govern anterior en tota la legislatura, més que el govern anterior en tota la legislatura i, per cert, si el govern anterior hagués contestat les sol·licituds al ritme que ho ha fet l'actual no n'hagués deixades més de 750 sense respondre, que és el que va fer.

Per tant, s'ha millorat la resposta que donava el govern anterior, la qual cosa no vol dir que no s'hagi de millorar més. Potser a un moment determinat ens haurem de plantejar si a cada conselleria hi haurà d'haver un grup de funcionaris destinats específicament a contestar les sol·licituds de documentació a l'oposició, potser seria necessari, però també entenem que si incrementàssim la plantilla per a això el Partit Popular, com a oposició, ens acusaria d'inflar inútilment el capítol 1, etcètera, amb totes aquestes dinàmiques parlamentàries a les quals estam acostumats.

D'altra banda, jo li recordaria, jo ho han fet portaveus anteriors, que anar a conèixer la documentació per part del diputat, desplaçar-se per anar a la seu de les conselleries a conèixer la documentació és una de les possibilitats que en determinats moments és la més adient i a més és una cosa que ha estat pràctica habitual; si en alguns casos vostè creu que per la documentació no és la que corresponia, lògicament ho pot dir, i a tots ens agradarà saber el que ha passat.

Per tant, estam a l'aguait del que digui el text d'aquesta moció que serà subsegüent, imaginam, a aquesta interpel·lació i l'animam a continuar. Voldrem saber què troba, nosaltres esperam que no trobi factures en rus de clubs nocturns, però si en troba li pregam que ho denunciï. Esperam que no trobi contractes per traslladar propaganda electoral de Mallorca a Eivissa, però si els troba esperam que ho denunciï. Esperam que no trobi pagaments de cap lloguer que un alt càrrec s'ha fet a si mateix, però si ho troba també esperam que ho denunciï.

El que no volem que faci, Sr. Rodríguez, és fer veure que el Govern actual té una actitud de poca transparència, d'obstaculitzar la seva tasca de diputat, perquè això entenem que són cortines de fum o muntanyes de paper en aquest cas, davant tot el festival de casos que surten associats a la legislatura passada.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Llauger. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sra. Vicepresidenta, señoras y señores diputados. Llegamos a debate o se llega aquí a debate con un asunto interesante, cuál es, dentro de la función de control al Gobierno, la entrega de documentación por parte de este gobierno. Y se queja el Grupo Parlamentario Popular de que no le entregan la documentación y les parece que eso es grave, y en ese hecho como tal tendrían buena parte de razón si esto es así, puesto que un diputado tiene derecho a que se le entregue la documentación que solicita. Y añadiría, no solamente tiene derecho a que se le entregue la documentación que solicita, sino también, añadiría digo yo, que tiene derecho a que se le entregue también en idioma oficial de nuestra comunidad autónoma, y se lo digo porque, como es notorio, durante la legislatura pasada nos encontramos con que se nos entregaba documentación en idiomas algo exóticos; por ejemplo, la Conselleria de Industria y Comercio nos entregó un convenio en chino, y no digo en chino por decir que no lo entendiéramos, sino porque iba escrito en chino mandarín, naturalmente tuvimos ciertas dificultades para poder saber qué decía aquél convenio. También las debía tener la conselleria, puesto que no disponían de la traducción, puesto que no puede creer que dispusieran de la traducción y no nos la enviaran, pero lo que está claro es que bien debían entender el idioma, por lo menos por la habitualidad con que se desplazaban por aquellas tierras. Y también, como es conocido y notorio, la de Turismo nos entregó, como ya se ha dicho, documentación en ruso.

Aunque no hayamos de quejarnos, porque, tal vez, precisamente, por eso, por estar en ruso, aquellos tíquets de entrada a un determinado establecimiento pasaron inadvertidos a la coordinadora del Govern, Sra. Estaràs en aquel momento. Pero, ante el escándalo nacional que supuso dicho asunto, la Sra. Estaràs manifesto públicamente que no volvería a pasar, que no volvería a pasar que nos dieran información. Y efectivamente así fue, las restricciones que hubo para que se nos diera información por parte del Govern fueron constantes.

En un momento determinado yo solicité a todas las consellerias facturas que tuvieran de establecimientos hosteleros y se me negó la documentación por parte del Govern, se me negó directamente; como no se hizo el menor caso a mis quejas ante la Mesa del Parlament para obtener la información, formulé preguntas orales ante la Comisión de Economía, Hisenda i Pressuposts; la reacción del Gobierno fue boicotear la comisión: primero remitían por escrito respuestas vacías, para decir que las preguntas orales ya habían sido contestadas y así evitar la convocatoria de la comisión, y después, cuando se quedaron sin excusa, procedieron a suspender de forma reiterada la convocatoria de la comisión. Y cuando finalmente se acabaron las excusas y no hubo más remedio que convocar la Comisión de Hacienda, la Sra. Estaràs me solicitó personalmente un pacto al respecto, y era que no se hicieran solicitudes de documentación de forma general a todas las consellerias, sino que se pidiera de forma concreta las facturas o documentos que se interesaran y que en tal caso se contestarían.

Yo cumplí mi parte, y así lo hice, pero el Gobierno no cumplió especialmente la suya. También se me dijo que podía ir a la conselleria de la que quisiera documentación para que me la dieran, y realmente fue imposible, por ejemplo, conseguir en la de Turismo las cuentas del Mallorca Clásic Golf, a pesar de que llamé reiteradas veces para pedir las y nunca había una hora que fuera adecuada para poder ir; a la de Interior logré ir, debo decirlo en honor del diputado interpelante, pero cuando llegué, en lugar de encontrar la documentación que había pedido, me encontré con unos 23 AZ en los que yo mismo tuve que buscar la documentación que necesitaba. Y eso sí, debo agradecer la amabilidad de los funcionarios que me procuraron zumo de naranja y galletas danesas para poder sobrellevar mejor hacer el trabajo ajeno. Naturalmente, hay que agradecer lo que se debe agradecer.

Ahora, me sorprende que lo que habíamos pactado con el Gobierno del Partido Popular, no hacer solicitudes genéricas, valga para el nuestro: la inmensa mayoría de las solicitudes de documentación que ha hecho el Sr. Rodríguez son de carácter genérico. No quiero decir que en algún caso no estén justificadas, que puede ser que sí, el problema que hay en las solicitudes es que no están hechas, entiendo, ni con la intención de controlar al Gobierno ni con la intención de saber. Les pondré un ejemplo que bastará: se solicita, entre otras cosas, que se faciliten convenios firmados con el Ayuntamiento de Calvià en la pasada legislatura, convenios que fueron firmados por el diputado interpelante y por el Sr. Delgado. ¿Qué es lo que está controlando, la propia actuación, la del Sr. Delgado? Desde luego no la de este Gobierno, pero esto son cosas que están pidiendo. Ahora que, tal como están las cosas dentro del Partido Popular, todo es posible.

Mire, estas solicitudes demuestran que la intención no es la de controlar al Gobierno, sino la de criticar al Gobierno creando previamente una apariencia de ocultación de datos, no es más que una técnica de filibusterismo parlamentario. De hecho en esta legislatura se han contestado más de 1.000 preguntas más de las que se contestaron en la anterior legislatura durante toda ella. Desconocemos, además, ninguna iniciativa parlamentaria del interpelante que se haya basado en las solicitudes de documentación que se presentan.

Y es que el control al gobierno, el control al gobierno por medio de solicitudes de documentación es un poco como la pesca, un buen pescador sabe dónde se encuentran los mejores peces y al primer lanzamiento saca uno, y si uno no sabe pescar, lo mejor que puede hacer es colocar grandes redes de deriva, que esquilman el mar y precisan poco esfuerzo y conocimiento.

Sr. Conseller, dígame que observe cómo se hacía en la pasada legislatura para dicha pesca, íbamos a las consellerías donde sabíamos que más peces había, tirábamos la caña y era difícil volver de vacío. Nos llegamos a enterar de muchas cosas, que no es el caso recordar en este momento. Sr. Conseller, el Grupo Parlamentario Popular, con tanta red de deriva, todavía no ha sacado más que pezqueñines.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, acabo, Sra. Vicepresidenta. Las contestaciones del Govern se están acumulando en los despachos de la oposición sin que les hagan el menor caso, porque no se hacen tanto para saber sino para otros fines que se evidencian con esta interpelación.

En cualquier caso, Sr. Conseller, no queremos que el Govern les trate como éramos tratados, ni mucho menos, se conteste todo lo que se pueda y en el menor plazo posible; ahora, lo que sí que nos gustaría es que se respetaran los pactos y sobre todo la buena fe en los usos parlamentarios. Nada más, Sra. Vicepresidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez. En torn de rèplica, té la paraula el Sr. Rodríguez, per un temps de cinc minuts.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Gracias, Sra. Presidenta, señoras y diputados, miembros del Govern. En primer lugar, quiero agradecer a todos el respaldo al menos verbal que hacen de mi posición, no puede ser de otra forma. Y no hay excusas, mire, si nosotros justificamos la acción del Gobierno actual por lo que hicieron otros ejecutivos es como si un maltratado, en vez de luchar contra el maltrato y con que no se produzcan más maltratos, a la primera ocasión se convierta en maltratador. Esto no es de recibo, por lo tanto, Sr. Diéguez, no va por aquí el tema.

Yo estoy denunciando algo que a lo mejor usted no hizo, pero yo creo que tenemos que estar todos contentos de que esta oposición, estos diputados de la oposición, los 28 del Grupo Popular, hayan hecho tanto trabajo. ¿Qué les abrumba? ¿Qué vamos a hacer! Pero tienen suficiente personal, Sr. Conseller de Presidencia, tienen personal suficiente. Yo lo que les pido únicamente, no sé cuantas ustedes han dicho que han sido 10.000 u 8.000 o 9.000 orales, preguntas de documentación; mire, lo que le pido es que de las 8.000 que hay tienen ustedes 4.598 sin contestar, 4.598. O sea, si hemos hecho mucho, la mitad están sin contestar. Punto número uno. Y segundo: de éstas, 3.353 están vencidas y pido amparo al Parlamento, y ustedes se ríen de esto. No es que ustedes, diga la sentencia que ustedes pueden contestar aunque yo no esté satisfecho, es que no me contestan, es que a día de hoy no me contestan ni una. Tengo preguntas pendientes de enero, de febrero de 2008, sin contestar, no diciendo venga usted aquí a ver los documentos, sin contestar. Mire usted el fichero de la web del Parlament y las verá, su jefa de relaciones, la directora general de Relaciones con el Parlamento las verá esto. Por lo tanto, esto no es de recibo.

Mire, no he tenido ni una facilidad del Govern, ni una; me ha costado un disparate concertar las entrevistas para poder acceder a la documentación. Es más, usted dice que ha habido dos personas dedicadas, si yo solamente he pedido una relación que apretando una tecla del ordenador sale: los contratos menores, los contratos menores sin publicidad y los contratos menores con publicidad, mira si es fácil, sólo tiene que darme esto, el título, el NIF y a quién se le ha adjudicado. Si han hecho otra cosa, se han complicado la vida, pero no lo han hecho, si cuando yo he ido a la consellería tenía allí las cinco o seis páginas para dárme las.

Y mire usted, es verdad que yo al Sr. Diéguez le dije en un par de veces, las tengo todas, que viniera a por ellas, pero su pregunta no era como la mía, su pregunta decía: "*fotocòpia acarada de tots els contractes de personal laboral temporal subscrits per totes les conselleries del Govern i els seus ens autònoms, des de l'1 de juliol del 2003 a 13 de maig del 2005*". Oiga, no es lo mismo que una relación esto; y yo dije: oiga, venga usted aquí. Y cuando vine, a la entrada de la consellería estaba me jefe de gabinete esperándole, lo pasó a mi despacho, lo atendí y lo puse a disposición para que le diera esto. Yo eso no lo recibí ni en la Consellería de Hacienda, ni en la de Cultura, ni en la de Educación, ni en la de Deportes, ni en la de Vivienda, en ninguna de las cuatro recibí esto, todo fueron pegas, ni tampoco en la Consellería de Afers Socials, todo fueron pegas.

Es más, todavía estoy esperando que me den la documentación que falta de la que tiene preparada a mi disposición de la Consellería de Educación, no tengo los contratos menores todavía. Por favor, si usted puede hacer algo, dígame que me los den, todavía no los tengo, y, según su respuesta, están a mi disposición.

Por lo tanto, Sr. Conseller, de abrumados nada, de trabajo nada, a lo mejor para ustedes es mucho trabajo, pero esto no es trabajo, y por lo tanto tengo el derecho a que usted me conteste, aunque sea mal, para entonces yo poder recurrirle esto.

Y mire, efectivamente, yo suelo, y agradezco también la valoración que han hecho algunos, de preparar bien mis intervenciones, y por supuesto no acudo al Rincón del Vago, yo no entro en el Rincón del Vago para preparar intervenciones como algún portavoz que ha intervenido hoy ha hecho alguna vez, porque lo tenemos todo, tenemos el Rincón del Vago y los vagos que van a ese rincón a sacar datos...

(Algunes rialles)

... lo tenemos todo, pero evidentemente yo (...) hacer una cuestión. Sr. Conseller, todavía no he escuchado su oferta, todavía no he escuchado que usted va a contestar con más diligencia, no he escuchado que vaya usted a respetar el Reglamento de la cámara. Dígame A o B, pero contésteme; actualmente hay 3.353 preguntas del Parlamento sin contestar fuera de plazo para el Gobierno. Por favor, póngase a trabajar, ya sé que eso cuesta mucho y es verdad que tiene usted una oposición que trabaja más que otras veces. Pero le voy a decir dos cuestiones. En primer lugar, sin una buena oposición nunca habrá un buen gobierno. Y nosotros queremos que usted sea un buen gobierno. Por lo tanto, haremos cada vez mejor oposición.

Segundo tema. A mí, esto del convenio con un portavoz ya lo preguntaré, a mí me suena a chino o a excusa de mal pagador, como dijo el Sr. Riudavets a la Sra. Estarás un día. Ya lo consultaré. Pero por favor, Sr. Conseller, lo que tiene que hacer cuando yo le pido una relación es enviármela. Es verdad que si yo le pido una relación genérica, todas las facturas pagadas por esta conselleria, esto es genérico, (...). Pero si le pido una relación de contratos, envíemelos. Hay muchas sorpresas en sus contratos. Hoy le he enseñado aquí una, no es la única, hay más. Por eso ustedes no quieren enviarlas. Por lo tanto, yo le comino, Sr. Conseller, a que las envíe cuanto antes, a que me ofrezca por favor...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Rodríguez, vagi acabant.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

...esa comisión de investigación, porque si no tendremos que pedirla en la moción derivada. Estoy seguro de que los grupos parlamentarios son conscientes de que si uno ha cometido una irregularidad del anterior o de este gobierno, lo que importa es cuanto antes aclararla. Muchísimas gracias, Sra. Presidenta.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

En torn de contrarèplica té la paraula el Sr. Moragues per un temps de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sr. Rodríguez, un parell de coses. Una, vostè acusa el Govern d'haver conculcat un dret fonamental del diputat, mentida. Sr. Rodríguez, miri tota la jurisprudència que hi ha sobre aquesta qüestió i veurà clarament allò que es diu. Jo ja li ho he dit a la primera intervenció, no és cert. Vostè pot demanar aquí tota la documentació que sigui i ha de ser atès per la cambra, açò són els seus drets. Les contestacions del Govern tal vegada no li agradin, fins i tot pot ser que no n'hi hagi, però açò no és conculcar cap dret ni un. Sr. Rodríguez, jo estic parlant amb la llei a la mà, no de les intervencions polítiques que poden ser absolutament respectables i que jo respect, però d'açò a conculcar drets, Sr. Rodríguez, n'hi ha un bon tros. Conculcar drets significa drets constitucionals, que es defensen a les jurisdiccions competents, faci-ho. Si vostè pensa que el Govern li ha conculcat un sol dret de la seva funció de diputat, vagi allà on hagi d'anar i presenti la qüestió. Jo l'animaré a fer-ho, perquè açò no és cert. Primera qüestió que volia aclarir.

Sr. Rodríguez, el Govern no té cap interès a posar dificultats a la seva feina i la de qualsevol altre diputat de control del Govern, forma part dels nostres pensaments fundacionals. I jo supòs que són compartits per tots els grups parlamentaris, en funció de si són a l'oposició o són al Govern. Per tant, nosaltres volem fer la nostra feina de la millor manera possible, i així ho intentam. Evidentment 9.000 peticions de documentació, 4.000 en dos mesos han de ser respostes dosificadament, vostè trobarà que ho hem de contestar en dos dies, però nosaltres contestarem dosificadament i si açò no li agrada, que en té tot el dret, faci com fa cada setmana, passar 400 qüestions d'emparament a la Mesa. Per tant, no hi ha cap conculcació de cap dret del diputat, ni una sola conculcació, Sr. Rodríguez. Nosaltres tenim evidentment 4.000 peticions pendents de contestar que anirem contestant dosificadament. Ni estam aclaparats, ni tenim molta feina, etc., nosaltres respectam absolutament la seva feina i no volem obstruir ni una sola coma. I amb açò estam, donant compliment a totes les demandes que vostè ens presenta, fins i tot les del Sr. Fiol, totes, i les del Sr. Cardona també perquè no s'enfadi. Ara, que no ho podem fer tot a la vegada, evidentment. I donam traduït en espanyol i ho donam a mesura que es generen les respostes. Per tant, no hi ha d'haver sulfuracions de cap tipus, ni ens pot acusar de segons quines coses.

Per tant, Sr. Rodríguez, jo li torn a dir que entenem, volem i tiram endavant una labor de transparència i facilitam la labor de control, almanco tant com ho varen fer vostès. Ni tan sols em vull posar davant la manifestació, jo no entr en allò que vostès varen fer o deixar de fer, almanco dic el mateix. I evidentment perquè quedi constància a tots els diputats, el mateix procediment que es va pactar a l'anterior legislatura per tal de donar accés a informació de caràcter general li vàrem posar damunt la taula. Açò s'ha de millorar, açò és una altra qüestió i segur que té raó. Evidentment he pres nota de les qüestions concretes que vostè ha dit i jo m'assabentaré per veure què ha passat a altres bandes i també els demanaré a tots els consellers

del Govern que facin el possible per atendre'l, allò que es mereix vostè personalment i el càrrec que vostè representa. Evidentment, si és que no li donam massa informació i és maltractat, açò evidentment ho faríem malament. A mi em costa creure-ho, però ho investigaré. Altres vegades vostè ha dit coses aquí damunt, jo m'he preocupat d'investigar-ho i efectivament de donar-li resposta.

Sobre el tema de la comissió d'investigació he de dir que no tindrà resposta per part d'aquest conseller perquè no sé molt bé de què em parla, supòs que tindrà oportunitat de fer-ho avinent a les comissions parlamentàries corresponents o mitjançant qualsevol altre tràmit parlamentari que vostè domina perfectament. Però que els quedi clar, senyores i senyors de l'oposició, que el Govern vol que la seva tasca de control i la nostra tasca de facilitar transparència sigui absoluta. Però ho hem de fer amb els ritmes que la demanda de la informació ens planteja. Evidentment, 4.000 peticions presentades en un mes i mig no poden ser respostes en una setmana, i açò és així de lamentable, però és que la vida és molt dura.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Moragues.

III. Moció RGE núm. 3144/09, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions front la greu situació econòmica i laboral que pateix la nostra comunitat autònoma, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 12818/08.

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la Moció RGE núm. 3144/09 presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions davant la greu situació econòmica i laboral que pateix la nostra comunitat autònoma, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 12818/08. En nom del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Fiol.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Compareixem aquí en aquesta tribuna per subsegüentment a la interpel·lació sobre la crisi econòmica que vàrem fer fa quinze dies, proposar un seguit de qüestions que essencialment són en alguns casos constatacions, en altres laments, en altres laments i condemnes, manifestacions de la nostra preocupació i només en un cas ens atrevim a exigir, si llegeixen atentament les sis propostes que conté aquesta moció. Les resumiré, vostès les coneixen bé, per subratllar la seva vigència amb l'esperança de, sempre quan es puja a aquesta tribuna, quan s'ha de votar una moció, convèncer les seves senyories del vot favorable, donada la bondat i la veritat d'allò que aquí es proposa.

La primera és d'alguna manera una constatació d'una obvietat, la constatació que les previsions econòmiques que se sostenen en els pressuposts de la comunitat autònoma no són certes. El mateix conseller havia fet unes declaracions dies abans de la interpel·lació i durant la interpel·lació va constatar que a causa de la velocitat i la volatilitat de la crisi, fa que efectivament sigui impossible tenir per bones les previsions que varen ser fetes el mes de setembre quan es començava a treballar en el pressupost. Per tant, al nostre parer aquesta divergència tan evident i tan reconeguda, confessió per part del mateix autor dels pressuposts, en definitiva, de l'adequació d'aquests números, fa que convisqui a una revisió i a una modificació per intentar que aquest dèficit minvi perquè es produirà com sabem i vàrem explicar l'altre dia.

Per altra banda, va ser un dels eixos principals de la seva intervenció i de la meua també, el seguit de propostes que va fer el president dia 29 de juliol en aquesta cambra. El president va venir i va comparèixer aquí per reconèixer que existia una crisi econòmica. I va proposar un seguit de mesures, algunes d'elles s'han posat en marxa, encara que nosaltres no dubtam de la voluntat, ho vull dir molt clarament, que es pressuposa, bona i positiva, però sí de l'eficàcia de les mesures que avui quedaran definitivament aprovades en el debat respecte del decret de mesures fiscals, dubtam de la seva vertadera eficàcia, ho hem dit moltes vegades, no creim que suposi un estalvi de 50 milions d'euros, com s'ha dit aquí per part del Govern, es reduïren molt les nostres estimacions respecte aquestes ajudes, benvingudes són de totes maneres, no acabam de veure amb claredat que la injecció de liquidesa a través d'ISBA i a través d'altres mecanismes a favor de l'aval i del finançament al comerç estigui donant els fruits..., no tenim xifres clares sobre això, però sí que un palpa, sent i es fa una idea d'allò que li diuen els botiguers pel carrer quan t'aturen per explicar-te que les coses van malament. No acabam de percebre que això arribi a la gent que necessita d'aquests recursos.

Per tant, també ens preocupa..., i algunes que, ho deïm als apartats 2 i 3, han estat incomplides. És a dir, el president va anunciar un seguit de coses que passarien i que no han passat, el Pla d'ocupació. Ja vaig explicar l'altre dia de la gran importància que tenia un pla d'ocupació definit amb unes estratègies clares i uns objectius ben determinats amb la finalitat d'aconseguir recursos públics de l'Estat per poder dur endavant el Pla d'ocupació. Això no ho tenim, no s'ha fet, no s'ha elaborat i era una declaració solemne del president. El president declarava solemnement que abans de final d'any s'aprovaria el Pla d'ocupació. També parlava, per citar només dues coses més, el pla per elaborar una empresa que manejaria l'estoc d'habitatges per poder donar-los sortida a través d'un sistema d'HPO. Jo no tenc coneixement que s'hagi creat aquesta empresa, ni pareix que sigui una cosa que pugui tenir un bon fi. Per tant, no s'està complint tampoc aquest compromís, el compromís d'agilitar la tramitació administrativa. Es podrà dir que la primera part del Decret, mal anomenat Nadal, conté aspectes que es poden considerar com una millora i una agilitació de determinats procediments administratius de determinats expedients, de determinades adjudicacions d'obres, de determinats aspectes que realment contribueixen a agilitar; però en qualsevol cas insuficients davant les expectatives de crisi que tenen els ciutadans i paral·lelament a això tot el tema, no vull entrar ara en això, de l'aplicació per via directa o indirecta a aquestes illes, Espanya en definitiva, de la Directiva

Bolkestein abans d'acabar aquest any, i que també afecta molt directament aquest procediment, com vostès saben tan bé o millor que jo. Per tant, incompliments que demanam que es compleixin. Em sembla que exigir, estic disposat a llevar la paraula "exigir" i posar "demandar", no és aquesta la qüestió, la qüestió és que les promeses que faci el president algunes vegades es compleixin.

Pas a un altre tema perquè em queda molt poc temps i no vull deixar de parlar de tres coses més. Una amb la qual estic segur que tots hi estaran d'acord, constata i preocupa a la cambra i als ciutadans de les Illes Balears el creixement alt de l'atur, la dificultat dels ciutadans de les Illes Balears i d'altres bandes, però a nosaltres ens preocupen especialment els d'aquí, per trobar una feina, per ocupar-se. Per tant, constatar aquesta preocupació em pareix que és un fet raonable i normal, i subsegüentment una qüestió amb què no hi estaran massa d'acord, és més polèmica i més discutible, i és tot el tema de la deslocalització interior, es pot dir així, que pugui sortir una empresa que està radicada a les Illes Balears i anar-se'n a una altra comunitat autònoma, no des del capital privat, de les empreses privades, sinó des de les institucions públiques.

Aquesta és la preocupació que ja manifestarem en el seu moment, no dubtam que això sigui legal, possiblement és legal, possiblement no hi ha cap obstacle jurídic per fer-ho, però sincerament diu poc, o diu molt, depèn de com es mirin les coses, de l'actitud del Govern de la Generalitat. La setmana passada en el debat de fa quinze dies havia denunciat que els amics, germans de Catalunya, molts de llinatges dels diputats d'aquesta cambra i de tants de ciutadans de Balears provenen del Principat, tenim, per tant, relacions que van més enllà de la simpatia o la coincidència més o menys en determinats moments amb els colors polítics de qui governa, hi ha relacions humanes molt intenses. Però clar, jo deia que només ens volen per a determinades coses. Quan hi ha un tema d'estat, un tema de fiscalitat, aquí comptam poc i quasi és un pronòstic del que una setmana després passa.

Vaig reflexionar veient la fotografia del Sr. Carod Rovira inaugurant la seu a Palma de l'Institut Ramon Llull, inauguració a la qual naturalment no fórem convidats cap dels diputats del Grup Popular. Bé, probablement no hi haguéssim anat, la realitat és que no ens varen convidar. I vèiem el Sr. Carod Rovira que no sé què deia, era una fotografia en un periòdic, però veia l'actitud al voltant del president del Govern i de diversos consellers que li reien alguna gràcia que acaba de fer en aquell moment. Estaven molt contents i molt feliços. I em duia a la reflexió que vaig fer fa quinze dies, alguns només ens volen per a determinades coses. I això em preocupa i crec que aquest és un tema que preocupa a molta gent, a molts de ciutadans, per molts de motius que són bons d'entendre i fàcils d'explicar. Per tant, lamentam i condemnam que hi hagi hagut una inactivitat per part del Govern de les Illes Balears, més enllà de les gestions que es puguin haver fet, em pareix, pels fets que constatam, insuficients.

I un darrer tema, Sra. Presidenta, és el finançament. Bé, aquest és un tema que comença a estar envoltat de misteri i que comença a ser digne d'una novel·la negra. Esper que no hi hagi cap assassinat, novel·la negra pel misteri i per la falta d'informació real d'allò que està passant. Avui berenam amb les declaracions del conseller, corregeixi'm si no és així, a un mitjà públic d'aquesta comunitat, on diu que està molt preocupat perquè no s'arribarà més que a una espècie d'actualització i només ens tocaran aproximadament 200 milions d'euros, no arriben, segons he llegit avui, i això és un desastre total, cosa que compartim. Ja li dic que si això és una estratègia perquè després arribem als 300 i puguem dir que ha anat bé perquè hem passat de 200 a 300. Si això va per aquest camí, ja ho denunciem ara, és a dir, no pot ser. Aquest és un tema molt seriós i no ho podem prendre a broma. I no arribam a saber què passa amb aquesta qüestió, el President ha anat a Moncloa, vostè ha anat a veure Solbes, ha vingut no sé qui, li hem enviat no sé quin paper, varen penjar unes previsions a principis de legislatura quasi a la Conselleria d'Hisenda, i com a criteris generals les compartim. Però a l'hora de la veritat, algú afegeix, crec que és el Sr. Diéguez que ara no és aquí, avui a un mitjà de comunicació, que això serà un drama, que hi haurà moments en què semblarà tot perdut, però que en el darrer moment encara treurem el cap.

Jo estic molt preocupat que això vagi per aquest camí. A més, crec que és el reflex de la gran preocupació de molts de ciutadans de les Illes Balears. Aquesta és la qüestió més important d'aquesta legislatura, és un tema molt important i veim que es tracta d'una manera, no vull dir frívola perquè no és la paraula i sé que l'actitud del Govern sobre aquest tema no és frívola, però un poc de novel·la negra sí, no sabem què passarà, hi ha un suspens i no sabem cap on anam. I començam a sospitar que anam per mal camí i si anam per mal camí crec que aquesta situació deixarà a les Illes Balears amb un vertader problema molt mal de resoldre.

Per tant, acab, Sra. Presidenta, i deman als senyors diputats que donin suport a aquesta moció, subsegüent a la interpel·lació de fa quinze dies, ateses la seva bondat, la seva veritat i l'esforç que representa intentar contribuir amb un seguit de manifestacions perquè les coses vagin millor.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Fiol. Passam al torn de fixació de posicions. Per un temps de deu minuts té la paraula en nom del Grup Mixt la Sra. Esperança Marí.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. En aquesta moció que ens presenta el Partit Popular hi ha alguns aspectes que donen joc des d'un punt de vista parlamentari i permeten, per tant, si es volen fer crítiques al Govern des de l'oposició, algunes d'aquestes crítiques una mica esotèriques, tot sigui dit de passada, però que com sempre no aporten gaires solucions. En qualsevol cas és cert que la situació econòmica i laboral que s'està produint és difícil i complicada.

Pel que fa als punts concrets de la moció que ens ha presentat el Partit Popular volem fer-hi les següents consideracions. En relació amb el punt 1, efectivament la situació és canviant i resulta d'allò més complicat fer previsions econòmiques. No se n'acaben de sortir ni el Fons Monetari Internacional, ni la Reserva Federal Americana, ni la majoria dels millors analistes europeus. Seria un miracle, idò, per molt competents que siguin les persones dedicades a aquest camp, que el Govern de les Illes Balears en tengués la solució. Això no implica però que el Govern pugui està fent i desfent pressuposts contínuament, d'acord amb el vent que bufa a l'economia internacional. Ningú no ho fa i no hi ha cap raó perquè ho faci el Govern de les Illes Balears. Què hem de fer, canviar el pressupost cada parell de mesos? Ho fan la resta de comunitats autònomes? Ho fa el Govern de l'Estat espanyol? Ho dubt molt, Sr. Fiol.

Pel que fa als punts 2 i 3 que comentarem conjuntament, consideram que ens trobam en un d'aquests casos en què clarament l'oposició fa d'oposició i el Govern fa de govern.

El PP vol que el Parlament lamenti el no compliment d'algunes de les tretze mesures que va presentar el Govern i que exigeixi al Govern el desenvolupament de totes aquelles mesures que encara no han estat executades. En qualsevol cas, el Govern fa el seu camí i s'avança al compliment de les mesures proposades. El Govern, idò, treballa en el compliment d'allò que en el seu moment va proposar i mantindrà la despesa pública per incentivar l'economia i el consum. Això, en definitiva, és el que ha de fer el Govern i el Parlament no crec que ara mateix hagi de fer res més que donar suport al desenvolupament d'aquestes mesures. No fa falta dir que aquesta diputada considera que s'ha del posar tota la pressa amb l'objectiu d'aconseguir millorar la situació econòmica i la situació laboral de les Illes Balears.

Pel que fa al punt 5, em limitaria a recomanar als membres del Grup Popular una lectura atenta del filòsof Emmanuel Kant a veure si d'una vegada assumim l'imperatiu categòric. Vull dir que no s'entén que sigui dolent que els poders públics cooperin amb la iniciativa privada en el cas d'Spainair si els poders públics són la Generalitat de Catalunya o l'Ajuntament de Barcelona i en canvi, passi a ser bo o com a mínim no criticable si la companyia es diu Iberia o els poders públics són la comunitat de Madrid i l'Estat espanyol i el destí a afavorir és Madrid.

Quantes empreses privades no tenen avui la seu a Madrid a causa de la intervenció dels poders públics? Per què això no preocupa gens ni mica als diputats del Partit Popular? Aquesta incongruència em du a pensar en un ex-company del seu partit, el Sr. Abel Matutes, que ha criticat l'operació d'Spainair i que ha passat per un campió de l'insularisme queixant-se que l'empresa se'n vagi a Barcelona, mentre ell n'ha deslocalitzades unes quantes cap a Madrid. Em preocupa, senyores i senyors diputats, Sr. Fiol, que el Partit Popular encara -i entrat el segle XXI- es dediqui a fer aquest blaverisme vuitcentista.

Finalment, un parell de consideracions positives. Des del meu punt de vista el punt 4, Sr. Fiol, es pot votar favorablement si expressa preocupació per la destrucció d'ocupació, preocupació que compartim del tot i anim als poders públics a actuar per evitar aquesta situació. Trob que es tracta d'un punt assenyat i coherent, al contrari del punt cinquè, si m'ho permet.

Pel que fa a l'últim punt, el sisè, proposaria una esmena *in voce* per fer-nos-el votable. Propòs la supressió del final del paràgraf a partir de la coma que ve després de "Estat espanyol". Consider que la negociació no hauria de ser multilateral en el marc de discussió entre totes les comunitats autònomes, sinó que les Balears, aspirant a ser una autonomia de primera divisió, hauria de discutir bilateralment amb l'Estat el propi finançament.

Pel que fa a la resta consider compartida la preocupació per com es desenvolupa la negociació i, efectivament, crec que s'ha de rebutjar qualsevol acord que no ens equipari a la mitjana de l'Estat. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Marí. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Fiol, en el debat de la interpel·lació ja coincidirem en la magnitud de la crisi, en les seves conseqüències, per tant, avui crec que el que tractam és estrictament la moció que ens proposa el Partit Popular.

Vagi per endavant que la trobam una moció essencialment negativa, a la contra, de retrets, poc o gens *propositiva*, sense gaire idees, no veim que transposi una actitud col·laboradora d'afrontar aquest gran repte en què ens situa el moment econòmic, les dificultats socials, sinó que està més centrada a criticar la suposada inactivitat del Govern.

Naturalment, vagi per endavant, que això és una opció legítima i molt pròpia d'una tasca d'oposició, no necessàriament és aquesta, però és una de les opcions i és la que ha triat el Partit Popular. El que sí succeeix és que això condiciona els paràmetres de la resposta que deu esperar el Partit Popular d'aquesta moció subsegüent.

En el primer punt per exemple, el PP ens proposa rectificar els pressupostos a la baixa. Recordin que quan els debatérem no fa gaire el PP ens proposava pujades a pràcticament, o bé a tots els departaments. Criticava durament aquells departaments que no pujaven a bastament. Ara ens diuen que baixem els ingressos, no gosa apuntar, supòs que ho deixa a criteri del Govern, quines despeses s'han de sacrificar. Al contrari a més, jo diria que d'ençà l'aprovació dels pressupostos hem continuat tramitant proposicions no de llei a aquest parlament del Partit Popular que demana increment de la despesa. No sé com quedam, Sr. Fiol.

Vull convenir que la situació dels ingressos és delicada i per tant, cal rigor i austeritat. Potser convendria elaborar un manual de com gestionava el PP durant l'anterior legislatura per fer just el contrari. En tot cas avui la nostra prioritat no pot ser economicista, sinó minimitzar efectes de la crisi sobre els ciutadans, en especial garantint les cobertures i les prestacions socials, la cohesió, la solidaritat i l'economia productiva procurant que tothom trobi feina i això és molt difícil fer-ho rebaixant encara més els migrats pressupostos d'aquesta comunitat autònoma o rebaixant els impostos, que era l'altra fórmula màgica que ens proposaven al darrer debat sobre la crisi.

Als punts segon i tercer pretenen que donem a entendre que el Govern no ha fet res del que s'havia compromès. Per paga, faig veure que el Grup Popular, la moció que ens proposa, és fer el que el Govern va dir que es comprometia a fer. Per tant, això és la idea que té de com resoldre la crisi, la qual cosa ja és un element de suport. El Sr. Fiol deia a la seva intervenció que "no crec que serveixi per gran cosa allò a què es comprometia el Sr. Antich", però com a mínim el que ens demana és..., això és l'únic que ens demana que es compleixi. Bé, nosaltres el que no compartim és que no es faci res, al revés, creim que aquests compromisos es duen a terme amb les capacitats que tenim i per tant, votar aquests punts segon i tercer, no veim que contribueixi en res a afrontar la crisi i no els hi votarem a favor.

El punt quart no proposa res, com ha dit el Sr. Fiol, sinó que expressa una preocupació de la Cambra per la situació econòmica i en especial per les greus dades d'ocupació. No tenc clar si aquesta mena de declaracions solemnes, formals serveixen de gran cosa i molt menys si el que s'espera de nosaltres,... si més aviat a vegades poden resultar contraproductius, però com que al cap i la fi ho compartim, és evident, i tenim la voluntat d'aprovar algun punt de la moció, crec que alguna cosa hem de transmetre que anem plegats a aquest tema, nosaltres votaríem a favor.

Sobre Spanair, s'introdueix un debat que ens sembla interessant, complex, són els límits que ha de tenir l'iniciativa pública en l'economia. Com s'ha dit també, ja hi ha prou precedents quan Caja Madrid entra dins la propietat d'Iberia, Iberia elimina presència a molts d'altres aeroports. Hi ha un element complex. En tot cas, com deim, ens hagués agradat que el capital del país entrés dins una companyia de capital escandinau com que també aquests recursos públics per a una operació potent dins el sector aeronàutic. Els recursos són limitats. El Partit Popular al primer punt record que ens demana que els rebaixem. Per tant, s'ha pogut fer el que s'ha pogut fer. Aleshores teníem un gran tema, que era desaparèixer Spanair, tancar com tantes altres empreses aeronàutiques hem vist tancar als vint anys o als anys que hem tengut parlament, quan té aquesta una gran importància estratègica per als nostres interessos, quan resultava bàsic el manteniment de bona part de llocs de feina, tots els possibles, com la connectivitat i la relació a tota ordre que manté amb els nostres aeroports. Això és l'entrada d'un capital, el manteniment de l'empresa va garantit i tot i que nosaltres haguéssim preferit una altra solució, la veritat és que l'alternativa, que és criticar aquesta, no sabem a quina alternativa ens duia i per tant, tampoc no li podem donar suport.

Tanmateix crec que hem d'avançar en aquesta línia de treball, és important continuar treballant-hi. I aquí hi ha un actor cabdal que vostè no anomena, però que crec que els pròxims mesos hi hem de continuar treballant, és AENA. Una entitat que ha tingut molt marge de maniobra i que no l'ha fet servir a favor del nostre sector aeronàutic, com a mínim a bastament. El moment que vivim exigeix decisions valentes, ens cal implicar-nos des de ja a la gestió dels nostres aeroports i aprofitar tot el sòl per impulsar i fidelitzar les empreses aeronàutiques. AENA ha actuat a les Illes Balears amb una cobdícia que no ens ha permès treure'n tot el profit, però ara és que no ens ho podem permetre. Ha arribat l'hora que torni part del benefici per garantir el futur i en aquest repte, és evident, que el PSOE, que el Govern de l'Estat hi té un paper fonamental.

La segona batalla la té recollida, aquesta sí, al punt sisè: el finançament. En aquest sentit trobam molt positiu que el PP assumeixi que el finançament autonòmic que patim és una vergonya, que el finançament de la llei del Sr. Aznar, la que va votar la Sra. Estaràs com a diputada, és una vergonya, creim que només falta una declaració contundent d'aquest estil i un desmentiment de les posicions immobiliàries del Sr. Rajoy respecte a la situació actual perquè un dels grans problemes per negociar el nou sistema és que qualsevol nou sistema serà millor que el que tenim perquè partim d'un sistema nefast. I en aquest sentit mentre no hi hagi aquesta situació, Sr. Fiol, a mi, quan parla de finançament el PP, em recorda molt aquell jove acusat que havia mort el seu pare i la seva mare i que després demanava clemència al tribunal perquè havia quedat orfe. Bé, és correcte, compartim amb vostè aquesta reivindicació, però seria bo que admetessin molt la responsabilitat en la situació de partida.

En tot cas, des del nostre grup -com vostès saben- volem el concert econòmic, creim que és la fórmula que s'ha de generalitzar a nivell de tot l'Estat, però estam d'acord a plantejar qualsevol sistema de finançament autonòmic sempre que garanteixi a les Illes Balears com a mínim la mitjana de la despesa pública total i que doni garanties de mantenir uns serveis de qualitat corresponents a la riquesa que generam. Per tant, com que més o menys, el tractament que (...) plantejat al punt sisè va en aquest camí, més enllà que la redacció uns o altres l'adaptarien d'una manera o de l'altra, nosaltres no tindríem inconvenient a votar-hi a favor, més si s'aprova l'esmena que s'ha anunciat *in voce*, però en qualsevol cas, en qualsevol reivindicació que el finançament sigui just per a les Illes Balears, trobarà el nostre vot favorable.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Carretero.

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, això és una moció, el títol de la qual -vull recordar- es diu "actuacions front a la greu situació econòmica i laboral que pateix la nostra comunitat autònoma". És a dir, és una moció referent a propostes o mesures anticrisi. En el debat d'interpel·lació previ a aquest, vaig cometre l'error de denunciar que el Partit Popular no presentava cap proposta o mesura i el Sr. Fiol va tenir l'amabilitat d'explicar-me en què consisteix una interpel·lació i va anunciar després que les propostes o mesures vendrien a aquest debat. Jo vaig reconèixer el meu error, la meua precipitació fruit d'escoltar el Partit Popular durant mesos com reclamava mesures i després vaig constatar que venien aquí amb un discurs irònic, però buit de contingut. Vaig pensar "paciència, esperarem al debat de la moció", però també és veritat que la portaveu del Partit Popular la setmana passada es va anticipar al Sr. Fiol i aprofitant el seu torn de preguntes setmanals va anunciar unes propostes, bastant fluixetes, que el president molt amablement va prometre tenir en consideració. No sé si recorda que rallava un poc d'ISBA, un poc d'ICO balear i poca cosa més. Vaig pensar que allò era un simple resum, un esbós de les propostes, del paquet seriós i complet que presentarien a la moció d'avui.

Li he de dir, Sr. Fiol, que quan vaig rebre la moció, idè la veritat és que no m'ho podia creure, la vaig repassar diferents vegades, sobretot vaig pensar que hi havia un error per part de la secretària del nostre grup perquè no era capaç de trobar cap proposta ni cap mesura i si no, com vostè ja ha comentat a l'inici de la seva intervenció, la podem repassar. Al primer punt constata, al segon punt es lamenten, al tercer exigeixen, al quart es preocupen, al cinquè tornen a lamentar i condemnen i després al segon full ve el punt sisè i jo dic "ara!, ara arribarà la proposta!", però no, al punt sisè es tornen a preocupar i consideren rebutjable un mal acord de finançament. Per tant, de proposta, cap ni una.

I fa quinze dies ja vaig dir que no podíem debatre perquè no hi havia propostes per part del Partit Popular, idè avui passa el mateix i vista per tant la seva moció, permeti'm que li contesti amb els seus termes: constatem que el Partit Popular no va proposar, lamentam que el Partit Popular no aportés cap mesura alternativa, que em preocupi per la seva inactivitat, que torni a lamentar i condemni la seva actitud i que li exigeixi que espavilini un poquet i, finalment, que compregui que considerem rebutjable la seva moció.

Tot i això, per no semblar descortès entraré a donar una resposta més a fons de cada un dels punts de la seva moció. Al punt 1 constaten que les previsions no són certes i tots sabem i vostès també ho saben que estan fonamentades en estudis de les institucions més competents, igual que tots sabem i aquí també s'ha posat de manifest que vivim una època de canvis tan ràpids que fa que ningú no sigui capaç de preveure amb precisió el que pot passar i si no, els puc posar un exemple, que són les prediccions que va fer la portaveu del Partit Popular a un discurs, famós, en què va rallar del pollastre i d'altres articles de

la senalla, on va dir que l'inflació estaria desbocada... Sí, sí, va dir que la inflació era el gran problema perquè estava desbocada i ara resulta que uns mesos després el perill que corre l'economia és la deflació, és a dir, tot el contrari. Per tant, de prediccions no estam en massa bona disposició alguns en aquesta cambra.

En altres èpoques, Sr. Fiol, sí que era necessari, jo diria que imprescindible, el rigor pressupostari i evitar desviacions i el Partit Popular no ho va fer. No ho va fer ni s'hi va fer prop. Ara, tot i que és important, hi ha altres prioritats que passen per davant del rigor pressupostari o del possible dèficit que es pugui provocar per una baixada d'ingressos. Ara bé, al manco en aquest govern no passa com a altres èpoques en què senzillament s'inventaven ingressos, s'inventaven partides que sabien, tenien la certesa, que mai no arribarien. És a dir, no es basaven en les previsions, que es complien o no es complien, sinó que ja naixien viciats.

Al punt 2 lamenten que no s'executin les tretze mesures, val a dir que això és positiu. És positiu perquè si lamenten que no s'executin és perquè les donen per bones i deuen ser bones ja que de moment no n'han posat damunt la taula cap que les puguin superar. I una cosa en la qual no coincidim, d'aquest punt 2, és que nosaltres consideram que el grau de compliment de les tretze mesures anunciades el juliol passat avança a bon ritme, però no tan sols -no tan sols- aquelles tretze mesures, sinó moltes altres que s'han anat aprovant per donar resposta al gran nombre d'aturats que genera la crisi. Per tant, consideram positiu que el Govern mantengui la despesa pública amb aquest doble objectiu que s'ha comentat de reactivar l'economia i de pal·liar els seus efectes i també amb l'objectiu de convertir aquesta crisi amb oportunitat i no deixar de banda els canvis estructurals que ens possibilitaran sortir més reforçats i més ben col·locats.

Als punts 3 i 4 els passaré per alt, senzillament no aporten absolutament res al debat, el Govern fa el que pot, que és molt tenint en compte les seves possibilitats i recursos i ja sabem que tots estam preocupats i que també tots animam a fer el que estigui en les nostres mans. Cap problema a votar a favor el punt 4 perquè jo també em manifest molt preocupat. Això està molt bé, ara bé, Sr. Fiol, no aporta res com aquí ja s'ha dit.

Referent al punt 5, crec que està inclòs dins aquesta moció d'actuacions front a la crisi un poc per despistar, com a cortina de fum, que no es presenta cap proposta ni concreta ni seriosa ni mínimament estudiada. S'intenta utilitzar un procés de deslocalització per atacar el Govern, un govern que ha fet tot el que estava a les seves mans per facilitar els contactes entre inversors de fora i empresaris locals per mantenir la participació balear en determinades empreses i una d'aquestes ha estat també Spanair. No s'hi va trobar un interès suficient per part de l'empresariat local i crec que no hem d'anar més enllà. I ja que vostès manifesten preocupació, permetin-me que també em preocupi per les seves ànsies intervencionistes. Vostès tenen una facilitat que m'impresiona per passar de l'ultraliberalisme a defensar les tesis més intervencionistes. Com em comentava fa una estona un diputat, crec que seria bo que primer vostès s'aclareixin.

I a una moció que, com he recordat al principi de la meua intervenció, va sobre mesures per fer front a la greu situació econòmica, i vist el seu tan pobre contingut, no hi podia faltar un poc de finançament per acabar de fer bullir l'olla, un tema, el de finançament, que hem debatut ja moltes vegades i a mi, que som nou per aquí, m'ha quedat una cosa molt clara, una cosa m'ha quedat clara: que és un meló que s'ha encetat gràcies al fet que hi ha el PSOE; són paraules textuais que va dir el portaveu Sr. Tadeo a la comissió, "és un meló que nosaltres no haguéssim encetat". Per tant amb en Zapatero, cosa hi podem guanyar; amb en Rajoy, res de res.

Dit açò, la negociació, poc o més, dins el marc del Consell de Política Fiscal i Financera avança, i encara esperam que arribin els acords. Per tant donam un vot de confiança al Govern i esperem que l'acord no hagi de ser rebutjat. Ara bé, si és prou insuficient haurà de ser rebutjat, però ara en aquests moments cal esperar i confiar que s'arribi a un acord acceptable que ens permeti oferir més serveis als ciutadans des de la proximitat, l'eficàcia i l'eficiència. Ja sabem -ja que em queden uns segons- que per a vostès mai no serà suficient, però també sabem que amb vostès seria quedar com estam o pitjor.

Dit açò el Partit Socialista votarà que sí al punt 6 per la simple raó que diu exactament el que sempre ha dit el PSOE: atendre les necessitats dels ciutadans, fer-ho dins la negociació multilateral dins l'àmbit del Consell de Política Fiscal i Financera, a pesar que si el Grup Mixt i els altres grups consideren que aquesta frase s'ha d'eliminar no tenim cap inconvenient, i que arribi un finançament que estigui a la mitjana de l'Estat. És a dir, votarem que sí en aquest punt 6, igual que farem un vot afirmatiu també en el punt 4, perquè és la postura que sempre ha mantingut el PSOE. Altres no sempre han dit açò i ara són els que més reclamen.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Vol fer ús de la paraula el Sr. Fiol?

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. FIOI I AMENGUAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Una intervenció breu per agrair primer la part..., el suport que alguns dels portaveus han manifestat a una part de la moció, alguns a uns punts, alguns a uns altres, i per manifestar que no podem acceptar l'esmena *in voce* que es demana des de les altures d'aquest parlament respecte a la bilateralitat o la multilateralitat. Al contrari, ben al contrari, nosaltres creim que la bilateralitat ens acabaria perjudicant, però bé, això és un debat molt més llarg i per tant no poden estar d'acord amb aquest plantejament. Precisament per l'imperatiu categòric de Kant que explicava la diputada i *el deber ser* que explicava, el deure ésser, que seria el concepte català -no?- de Kant, és pel que presentam aquest tipus de propostes, però això també seria un debat que ens duria molt enfora i avui, amb els escassos cinc minuts que tenc, no ho puc debatre, ja hi haurà una altra ocasió.

Però deixi'm que li digui que les acusacions que fa vostè un poc (...), de pujar aquí a dir blaverisme antiquat, em fan somriure, em fan somriure perquè en aquesta cambra això sona un debat quasi quasi..., no, quasi quasi no, del segle passat, del segle passat, i si hi ha una cosa aquí antiquada són els nacionalismes, també és un debat que ens duria, històric, molt enfora i que ens permetria discutir-ne molt de temps. Si hi ha una cosa antiquada són els nacionalismes, això és una cosa que sap tothom. Blaverisme, em pareix que donam mostres sobrades de no professar-lo.

El Sr. Alorda es queixa que no hi ha idees i no hi ha una actitud col·laboradora. Jo crec que sí, jo crec que aquesta moció és absolutament prudent i constata una sèrie de coses, en demana algunes altres i naturalment pretén, efectivament, diverses coses; pretén que es modifiqui el pressupost, per suposat que ho pretén, i pretén que es compleixin algunes coses com pugui ser el Pla d'ocupació, al qual llavors faré una referència. Coincidesc amb ell en el fet que l'assumpte d'Españair és un tema complex i al qual jo estic dedicant algun temps a estudiar i a reflexionar i a documentar-me perquè, tot i que sigui una cosa que ja dic que és legal i que segurament es podia fer, a mi no em pareix que sigui tan possible que les coses succeeixin així i a més em pareix que l'exemple d'Iberia està mal duit i no es correspon exactament amb el que ha passat aquí. També és un debat que ens duria molt enfora, parlem d'una companyia que ja tenia la seu a la capital d'Espanya, és a dir, parlem d'una situació distinta a la que s'ha viscut aquí; per tant és un cas que, bé... I coincidesc en el fet que naturalment té molt a veure que AENA pugui deixar participar naturalment de la seva gestió, però vostè sap aquí molt bé qui són els que prometen una cosa i en fan una altra respecte a aquest tema, no em faci que li hagi de dir. Agraesc el que significa el suport d'alguns aspectes de la moció.

Al Sr. Carretero, amb tota la simpatia li dic i amb tot l'afecte que, home!, no ha de dur les banderilles 15 dies posades; ja fa 15 dies del debat aquell que li vaig dir allò. No s'ho prengui així, i si es va molestar idò ho retir, jo no vull que es molesti per això. El que passa és que, home, no em digui...

(Alguns aplaudiments)

...no em digui que no hi ha propostes, no em digui que no hi ha propostes. Vostè no ha llegit a fons la moció, ara ja veig que no ha llegit a fons la moció i hauré de donar una altra classe, però serà particular, no serà dins aquest parlament, si m'accepta la broma, és una broma. La moció conté diverses propostes; modificar els pressupostos no li pareix una proposta? Home!, digui-ho al Sr. Manera, que això és no-res, modificar els pressupostos, crec que és una proposta, realitzar els pressupostos a la vista dels nous ingressos que seran menors -segons ha reconegut el Sr. Manera- que els que es varen planificar; jo trob que és una proposta. Fer que es compleixi el que el Sr. Antich va prometre aquí el juliol jo crec que...; escolti, a més això és vera que significa que ens pareixen bones propostes, alguna d'elles hem dit que insuficients però sempre hem dit que bones, però és que n'hi ha que no s'han produït i això el que demanam és que es compleixin. El Pla d'ocupació no s'ha aprovat. L'empresa per manejar l'estoc d'habitatge i tal no s'ha constituït i l'agilitació del procediment administratiu no es pot concloure amb el Decret Nadal famós perquè és vera que

conté algunes millores en la tramitació i l'agilitació però no es pot dir que sigui un pla d'agilitació administrativa.

Per tant jo crec que vostè puja aquí a fer acusacions molt genèriques sobre com es feien els pressupostos a altres èpoques, però aquí els que han de presentar plans d'estabilitat cada any és aquest govern, eh?, és aquest govern que ha de presentar un pla d'estabilitat cada any al Ministeri d'Economia; jo li ho recordo per si no ho sap.

Del tema d'Spanair deixi'm que li faci un comentari, i acab ara mateix, Sra. Presidenta, en un moment. El tema d'Spanair tothom diu que s'han fet moltes coses i que s'ha fet tot el que s'ha pogut; em pareix que ho ha dit el Sr. Alorda, em pareix que també ho ha dit el Sr. Carretero i ho he sentit dir moltes vegades, però a ningú no he sentit explicar què és el que s'ha fet, quins recursos públics s'han ofert per ser pitjors o per no poder competir amb ofertes d'altres bandes; és tot el que he dit, jo no he dit res més, saber com són les coses.

I respecte al finançament, bé, clar... Perdoni'm, vostè parteix d'una teoria, Sr. Carretero, que no puc compartir. Amb en ZP - ha dit- podem guanyar. Això és una axioma que, en fi, traslladi aquest discurs a Madrid que per ventura el convidaran a una cacera de cérvols, però deixi'm que li digui que ha de tenir molta fe, molta fe, després del que ha passat amb la finançació de moment, que va malament, amb la cogestió aeroportuària, que no en parlem, i amb tantes altres coses en les quals ens havien d'ajudar i no ens ajuden.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Fiol.

Sr. Carretero, em demana la paraula?

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO:

Sí, Sra. Presidenta, només per demanar, si el Sr. Fiol ho considera oportú, votació separada pel que fa als punts 4 i 6 de la resta dels punts.

LA SRA. PRESIDENTA:

Li sembla bé? Suposo que a tots els grups...

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Sí, Sra. Presidenta, em sembla bé.

LA SRA. PRESIDENTA:

Doncs hi hauria una votació dels punts 1, 2, 3 i 5, i una altra dels punts 4 i 6 sense modificació. És així? Estan tots d'acord?

Molt bé, idò passarem a la votació i votam. 1, 3, 5... 1, 2, 3 i 5.

Sí, 28; no, 29; cap abstenció. Per tant queden rebutjats.

I ara passam a la segona votació... Bé, per assentiment es pot donar entesa als punts 4 i 6.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Sra. Presidenta, és que no s'ha marcat el vot de la diputada Gener, tal com reflecteix el marcador, i és present i el seu vot volia ser positiu, amb la qual cosa, i havent els antecedents que hi ha hagut, demanaríem la repetició d'aquesta votació.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, no hi ha cap inconvenient, si volen repetir la votació cap problema. Podem repetir-la.

Passam a votar, votam. Fixin-s'hi, per favor.

Sí, 29; no, 30. Per tant queda rebutjat, i els punts 4 i 6 s'entenen aprovats per assentiment.

IV. Debat del dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts del Projecte de llei de mesures tributàries per impulsar l'activitat econòmica a les Illes Balears.

I passam al punt quart de l'ordre del dia, relatiu al debat i a la votació del dictamen del Projecte de llei de mesures tributàries per impulsar l'activitat econòmica a les Illes Balears.

Per presentar el projecte de llei per part del Govern, qui em demana la paraula? Ningú no em demana la paraula per defensar-lo. Idò per defensar les esmenes, pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, fa un moment se'ns ha acusat de falta de previsió i rigor. Jo deman que avui s'escolti la primera part de la meva intervenció per veure qui tenia les previsions més encertades, si el Govern o en aquest moment l'oposició.

El passat 12 de febrer de l'any 2008, fa ara un any i una setmana, la nostra portaveu va presentar una interpel·lació relativa a la situació econòmica de les Illes Balears i va començar dient: "El meu grup parlamentari està preocupat per la situació econòmica a les Illes Balears. En el debat de l'Estatut d'Autonomia, que era el novembre del 2007, els vaig dir que teníem aquesta preocupació". Recordin que els digué que donassin pedals a la bicicleta perquè de moment estava aturada.

Continuava dient: “A més avui tornam a parlar d’atur, hi ha més de 50.000 aturats”; avui record que són 80.000 a les Illes Balears, persones que estan aturades. “Existeix sense cap dubte una crisi de confiança, la confiança econòmica és la més baixa dels darrers anys”, i continuava dient: “En definitiva, una desacceleració econòmica seriosa que vostès encara no han reconegut”. Açò era el 12 de febrer de l’any 2008, ara fa un poc més d’un any. També va dir: “Les dades són preocupants i reclamam l’adopció de mesures per part del Govern”.

Açò es pot llegir en el *Diari de Sessions*, com dic, de dia 12 de febrer del 2008. En aquell mateix *Diari de Sessions* també es pot llegir: “Sra. Estaràs, després d’aquesta intervenció un està temptat d’emigrar directament de Balears, i d’Espanya per extensió, perquè la seva visió no pot ser més derrotista i interessada”, paraules del Sr. Conseller Manera. Continuava dient: “La conjuntura econòmica efectivament a nivell internacional és d’alentiment; en el cas de les Illes Balears els indicadors disponibles assenyalen que no tenim símptomes de crisi econòmica ni de recessió”. Tanta sort que això era així. “El conjunt dels nostres indicadors mostren dades solvents en aquests moments, tranquil·litzadores”, i va acabant dient: “Per tant en la nostra perspectiva reconeixem l’alentiment, no ho hem negat mai però la nostra perspectiva és de la tranquil·lilitat econòmica i d’avanç del teixit productiu”, la qual cosa també pensam que s’ha demostrat que no ha estat així.

Dues setmanes després vàrem presentar, a través d’una moció, 18 punts concrets, que el Sr. Carretero diu que mai no en presentam cap, 18 punts concrets que els grups parlamentaris que donen suport al Govern van rebutjar. És a dir, el Grup Parlamentari Popular a finals de l’any 2007 i a principis de l’any 2008 es demostra que feia una anàlisi molt més acurada, molt més real de quina era la situació econòmica a les Illes Balears que no el Govern. El Govern i el principal partit que li donava suport, el Partit Socialista, ens deia que érem alarmistes i tremendistes i que no aportàvem dades. Idò avui la dada que tenim són 80.000 persones que estan aturades, senyores i senyors diputats, 80.000 persones que no tenen feina i ho passen malament per arribar a final de mes.

Jo mateix vaig presentar una proposició no de llei a la Comissió d’Hisenda dia 13 de maig de l’any 2008, fa 10 mesos, en la qual els vaig dir que la desaparició de societats a les Illes Balears l’any 2007 va augmentar un 57%, i la creació de noves societats va disminuir un 8%, i concretament el mes de març - ara fa un any - del 2008 el nombre d’empreses creades a Balears havia davallat un 42,4%. És a dir, tots els indicadors mostraven allò que el Govern intentava amagar als ciutadans, enganar els ciutadans perquè senzillament hi havia unes eleccions nacionals. I el que manifestam des del Grup Parlamentari Popular és que vostès, com ja se’ls ha dit sempre, no són els culpables de la situació econòmica financera que hi ha a nivell mundial, però sí d’haver estat mals previsors, d’ocultar la gravetat de la situació econòmica i, conseqüentment, de no prendre aquelles mesures necessàries a temps per millorar la situació en què es troben avui els ciutadans de les Illes Balears i les empreses de les Illes Balears.

Quines mesures, a més a més, propugnaven en aquell moment? El dia 13 de març, fa també gairebé un any, el titular en els mitjans de comunicació va ser: “*El Govern pone 1.000 millones para frenar la desaceleración*”. Senzillament era un titular i no era res més, perquè senzillament açò era tornar a vendre per segona vegada els pressupostos de l’any 2008, i per açò no ha tingut cap efecte sobre l’economia. No era cap altra cosa que senzillament executar -el que era la seva obligació- executar els pressupostos de l’any 2008. El passat dia 12 de febrer, curiosament un any i un dia després d’aquella segona venda dels pressupostos de l’any 2008, dels 1.000 milions d’euros, torna a sortir el Govern amb 60 milions d’euros com una ofensiva davant la crisi, i açò en aquest moment sí que és una cosa pactada i firmada amb els agents a través de la Mesa d’Economia, però és açò realment una mesura addicional o és realment una venda una altra vegada dels doblers que hi havia en els pressupostos en aquest moment consensuada i dir que farem? Idò nosaltres pensam que senzillament és allò segon.

I a més també per què ha esperat tant, per què ha esperat tant el Govern per unir-se amb les entitats financeres? Hi ha empreses que tenen en aquest moment activitat econòmica, hi ha empreses que estan funcionant i que per falta de liquidesa, per falta de renovació de pòlisses i de crèdits potser hauran de procedir a acomiadar treballadors i a tancar les seves portes, i el Govern en aquest sentit ha de fer alguna passa amb les entitats financeres, és la seva responsabilitat.

També, com hem dit abans, hem de parlar dels tres pilars bàsics que diu el conseller, que sempre diu que tenim: per una banda, el nou model de finançació autonòmica, les inversions estatals i un nou REB. De cap dels tres no tenim bones notícies. Les inversions estatals no arriben a la mitjana de la resta de comunitats autònomes de règim comú; el nou REB *ni se sabe ni se le espera* i, quant al model de finançació, probablement, com ja ha avançat el Sr. Fiol, ens diuen 200 per després dir-nos 300 i que tothom es quedi content, però no serà així perquè cap de les tres circumstàncies no són prou profitoses pel que hauria de ser el benestar dels ciutadans i per a la millora de la competitivitat de les empreses de les Illes Balears. Les coses s’estan fent tard i malament, des del parer del Grup Parlamentari Popular, i comença a ser hora de demanar responsabilitats.

Passant concretament al que es refereix el Decret Llei 1/2008, de 10 d’octubre, veim com tampoc amb aquest decret llei no es prenen mesures contundents per afavorir l’activitat econòmica i la situació dels ciutadans i de les empreses de les Illes Balears. Hem de pensar que a la Comissió d’Hisenda ens han aprovat quatre esmenes que havien presentat, quatre esmenes que ja havien presentat que eren totalment idèntiques a les mateixes que havien presentat a la llei d’acompanyament de l’any 2008, és a dir que havien presentat el mes de desembre de l’any 2007. En aquell moment, quan era el moment d’aprovar-les i de prendre les mesures en el moment adequat, perquè tinguéssim el més aviat possible una solució sobre la difícil situació dels ciutadans, ens les van negar, i ara a comissió les van aprovar. Quatre esmenes, torn repetir, i també tenc un oferiment, que després en parlarem, de les esmenes, d’unes transaccions d’esmenes també pendents de presentar.

A més, el decret llei que vostès varen presentar, i per açò presentem segons quines esmenes, només fan referència, només se'n poden beneficiar persones que siguin menors de 36 anys i també o que siguin discapacitats. Per açò nosaltres fem unes esmenes dirigides a ampliar l'espectre de persones que es puguin beneficiar d'aquests incentius fiscals, que crec que són totalment insuficients, i per açò presentem, a més, una esmena molt important que és la davallada del tram autonòmic en 1,5 punts.

Les esmenes que vàrem presentar, un total de 18, torn a repetir, n'hi va haver quatre que es van aprovar en comissió, una era incrementar la deducció autonòmica per despeses de llibres de text i ampliar l'espectre de persones que hi podien entrar; la deducció autonòmica per la deducció de fills, passar-la de 400 a 600 euros, i també una esmena referent a la deducció autonòmica per l'adquisició o rehabilitació d'habitatge per a joves amb residència a les Illes Balears, que el que demanaven, a través d'un càlcul que hi ha, doncs demanam que s'incrementi aquesta quantia perquè era una quantia molt baixa a la qual la gent tenia dret.

La resta d'esmenes que queden vigents en aquests moments, que queden vives al dia d'avui, per una banda, demanam incrementar el tram autonòmic de la deducció d'habitatge habitual, que, amb caràcter general és un 4,95%, demanam que s'incrementi aquesta deducció a un 6,45%, com tenen qualque altra comunitat autònoma amb caràcter especial.

Referent a les esmenes 11722 i 11721, la deducció autonòmica de quotes satisfetes per l'Impost de Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats per raó d'adquisició d'habitatge habitual, que es diu que la deducció es podrà aplicar una deducció damunt l'IRPF d'un 50% d'aquestes quotes satisfetes, també demanam, aquí és on demanam que no siguin tan sols per a menors de 36 anys i discapacitats, sinó que s'ampliï a tothom que pugui optar o hagi satisfet aquestes quotes per aquest impost.

Igual passa amb les esmenes 11724 i 11723, que fan referència a la deducció autonòmica del 50% de les quotes d'ITP i Actes Jurídics Documentats, quant a documents notariais. També demanam ampliar l'espectre de persones que es puguin acollir a aquesta deducció.

Igual que a través de les esmenes 11726 i 11725, on hi ha una deducció del 75% o deducció autonòmica del 75% de quotes satisfetes per ITP i Actes Jurídics Documentats per a habitatges qualificats com a protegits. També demanam que no sigui tan sols per a menors de 36 anys i per a discapacitats.

I després demanam dues esmenes, que podrien anar juntes, una és la deducció pel foment de l'autoocupació de joves emprenedors, una esmena de 300 euros per als contribuents que tinguin la consideració de joves emprenedors, que haurien de ser menors de 35 anys i estar d'alta en el cens tributari de l'Agència Tributària.

Així com també demanam una deducció de 400 euros per al foment de l'autoocupació de les dones emprenedores, igualment haurien d'estar d'alta en el cens de l'Agència Tributària.

Una altra esmena, l'11715, fa referència a incrementar la deducció autonòmica per a majors de 65 anys, que, des de l'any 1998, en què va establir aquesta deducció autonòmica, està establerta en 36 euros i demanam que quedi establerta en 50 euros.

Pel que fa a l'esmena 11719 és una esmena que fa referència a modificar l'article 12, a l'apartat 1, subapartat c), per fer que les persones que tenien accés a aplicar el tipus reduït del 3% a l'Impost de Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats, s'incrementi el valor que ja figura de l'habitatge que, en lloc de 180.000, digui 200.000, per l'increment de valors que hi ha hagut fins ara en el mercat immobiliari.

I l'esmena més ambiciosa i més important podem dir que és l'11711, que és l'esmena que realment vostès, si volen fer una verdadera política fiscal expansiva, que és la que necessita en aquest moment les Illes Balears, és davallar el tram autonòmic en 1,5 punts. Davallar el tram autonòmic en 1,5 punts voldria dir posar una renda disponible dels ciutadans per incrementar el consum a les Illes Balears d'augmentar un total de 50 milions d'euros. Els càlculs que fins ara vostès han fet, o a la memòria, en aquest decret llei figura una quantia, però, sincerament, des de la formació política, des del Grup Parlamentari Popular no creim que s'hi arribi; en canvi, amb aquesta mesura de davallar el tram autonòmic en 1,5% creim que sí s'arribaria a aquests 50 milions d'euros i seria beneficiós per a les Illes Balears.

I ara, abans no ha demanat la paraula per al·lusions, veig que el Sr. Carretero no hi és, però també en el debat aquell que hi va haver de la interpel·lació que abans he esmentat i les conseqüents mocions, el Sr. Carretero deia: "Efectivament, la conjuntura econòmica internacional mostra alguns símptomes que denoten un cert alentiment de l'activitat, però malgrat aquesta desacceleració no ens trobam davant una crisi imminent". No era imminent, ha estat galopant.

També va dir: "Quant a l'evolució general dels negocis i de l'activitat econòmica a les Balears, altres indicadors conviden també a mantenir aquest optimisme, i per descomptat transmeten tranquil·litat"; deu ser la tranquil·litat del Govern i de ningú més.

També va dir: "El contrari, nosaltres pensam que fa quinze dies, en el debat de la interpel·lació sobre aquesta qüestió, el conseller va deixar clar que no hi havia cap indicador que assenyali recessió ni molt manco crisi econòmica." Això demostra, senzillament, que el Govern i el principal grup parlamentari que li dóna suport, el Partit Socialista, tenien una falta de visió, probablement interessada, perquè això era dia 26 de febrer del 2008, perquè hi havia senzillament unes eleccions a la vista.

I va acabar dient, i és el que pens que realment ha fet el Sr. Conseller, el Sr. Carretero va acabar aquell dia la seva segona intervenció, va acabar dient: "Així, vaig acabant Sr. Conseller, rebí el nostre suport, no es deixi endur per visions catastrofistes interessades, no actuï ni per urgències, ni ...

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Tadeo, s'ha de cenyir al que en aquests moments s'està discutint.

EL SR. TADEO I FLORIT:

M'estic cenyint.

... no actuï ni per urgències, ni per precipitacions".

Nosaltres li demanam, Sr. Conseller, que el Govern actuï davant aquesta crisi econòmica.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Tadeo. Passam als torns a favor: no n'hi ha. Per tant, passaríem al torn en contra i, en primer lloc, pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Melià, per un temps de set minuts i mig.

Sr. Melià, decideixen el torn. Molt bé, per tant el Sr. Melià té quinze minuts.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Bé, el Grup Parlamentari Popular i el seu portaveu, el Sr. Tadeo, en aquest debat ha iniciat la seva intervenció diguem amb una valoració prèvia, no circumscrita pròpiament a les esmenes que ens ocupen. En relació amb aquesta introducció prèvia lògicament l'hi he de mostrar la disconformitat d'Unió Mallorca amb el seu posicionament, entenem que aquest govern ha reconegut la situació de crisi econòmica que travessam i ha adoptat les mesures que, dins el seu àmbit competencial i dins les seves possibilitats, es poden tirar endavant, consideram de manera encertada per lluitar contra aquesta situació de crisi econòmica.

El manteniment del nivell d'inversió és un d'aquests elements fonamentals per lluitar contra la crisi econòmica, evidentment amb un cost en endeutament per a la comunitat autònoma, però s'ha mantengut aquest nivell d'inversió en els pressuposts. La dinamització de l'economia productiva, i avui hem parlat de l'anomenat decret Nadal, del decret llei en matèria de dinamització econòmica, ens pareix una mesura que evidentment va en aquesta lluita contra la crisi econòmica i ara mateix parlem de tota una sèrie de millores fiscals en els sectors més vulnerables, per poder travessar aquesta situació difícil de la manera millor possible. Per tant, entenem que, lògicament, el

diagnòstic que fa el Grup Parlamentari Popular no el podem compartir.

Evidentment, des d'Unió Mallorca ens preocupa el tema del finançament, ho hem dit moltes vegades, és un tema molt important i molt rellevant per a les Illes Balears i per tenir els recursos disponibles i necessaris per poder tirar endavant polítiques en contra de la crisi econòmica. El que passa és que hem de compartir amb el Sr. Carretero, del Grup Parlamentari Socialista, que, lògicament, vostès que en comissió digueren que no haurien obert aquest meló, lògicament no seria el Partit Popular qui aportàs la millora del sistema de finançament, perquè ells mateixos així ho han manifestat. Per tant, tot i que som escèptics i estam preocupats per la situació de com acabarà aquesta negociació del nou model de finançament, pitjor estaríem amb un Partit Popular que ni hauria obert aquest debat tan important i que ens hi jugam tant a les Illes Balears.

Concretant, en relació amb el projecte de llei que ens ocupa, és evident que és un debat molt tècnic, de fiscalitat; que les esmenes el que pretenen, com és lògic en el debat, pretenen que hi hagi més capital a les butxaques de les empreses i dels ciutadans i per tant que hi hagi una reducció d'ingressos de la comunitat autònoma. Si aquesta reducció d'ingressos l'ajuntam amb aquesta manca de finançament de la comunitat autònoma, amb aquest finançament injust d'un model de finançament que no ha estat positiu per a les Illes Balears, comprendrà que el marge de maniobra que té la comunitat autònoma en relació amb algunes de les esmenes que vostès han presentat és molt curt. Tot i que podem estar d'acord que seria necessària una política fiscal expansiva i que seria necessari reduir la fiscalitat de les empreses i dels ciutadans, és lògic que la comunitat autònoma no està en disposició de fer aquest gran esforç, perquè té uns compromisos d'execució d'infraestructura, d'equipament i de prestació de serveis que, lògicament, ha de poder tirar endavant.

Per tant, des d'Unió Mallorca ens remetem a la transacció que sabem que li han ofert de l'esmena 11712, 11713, 11714 i 11715, li voldríem transaccionar aquestes esmenes. I la resta d'esmenes no les podem transaccionar, bàsicament per un argument molt simple i és l'impacte pressupostari que tendria per a les arques de la comunitat autònoma votar favorablement aquestes esmenes.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, té la paraula el Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Som conscients, davant la situació econòmica actual, que hi ha tota una sèrie de problemàtiques que hem d'afrontar, hem d'afrontar qüestions com la pujada d'atur en pràcticament tots els sectors, la baixada del consum familiar, els problemes d'empreses que tanquen, els impagaments. Per tant és necessària la intervenció pública per prendre mesures per fer front a aquesta crisi. Com ja hem comentat en debats anteriors, es tracta d'una crisi d'abast internacional amb conseqüències que patim aquí, agreujades en tot cas pel model econòmic que tenim a les Illes Balears. Per tant, són en bona mesura causes alienes a les Illes Balears, fins i tot a l'Estat espanyol, i difícilment el Govern o l'Estat poden aturar la crisi, però sí que es poden prendre mesures per pal·liar-la i la nostra obligació és donar respostes, respostes, entre d'altres que vagin encaminades a recuperar determinats sectors amb problemes.

Des del Grup Parlamentari BLOC i PSM-Verds pensam que aquestes respostes, les que hem de donar des d'aquí s'han de donar, en primer lloc pensant amb les persones; és a dir que no han de ser socialment regressives; en segon lloc, i tal com hem manifestat en moltes ocasions, hem de caminar cap a un model econòmic sostenible, compatible amb la producció del medi ambient. I en tercer lloc, per afrontar aquesta situació econòmica adversa amb plenes garanties, el Govern de les Illes Balears hauria de comptar amb un finançament adequat, cal constatar que encara hem de recórrer molt de camí en aquest sentit.

El marge d'actuació del Govern de les Illes Balears és limitat, s'han anat anunciant i duent a terme diverses mesures al llarg d'aquests darrers mesos, vull recordar, per exemple, línies d'ajuts a la petita i mitjana empresa; l'execució de projectes d'equipaments i infraestructures sostenibles que ajudin els sectors productius; les ajudes d'urgència per a persones i col·lectius més vulnerables o la intermediació amb empreses i sectors que pateixen més dificultats actualment.

Una més d'aquestes mesures consideram que és aquest decret llei de mesures tributàries, convertit posteriorment en projecte de llei, per activar l'activitat econòmica de les Illes Balears, que planteja com a objectiu tota una sèrie d'avantatges fiscals per als contribuents de les illes per reduir els efectes de la crisi. És una mesura que consideram modesta quant a l'objectiu de fer front a la crisi, però que, evidentment, ajudarà a resoldre aquesta situació.

Com va explicar ja a l'hora de presentar-lo el conseller d'Economia, els beneficis que s'estableixen, els beneficis fiscals en aquest decret llei bàsicament van en la mesura de tres àmbits d'actuació: per una banda, l'activitat productiva i l'ocupació; per l'altra banda, afavorir l'accés als habitatges a determinats col·lectius com els joves i altres col·lectius que requereixen una atenció especial, i racionalitzar i adaptar els beneficis fiscals existents relatius a l'accés a l'habitatge i a la creació d'empreses.

Des del nostre grup consideram que les rebaixes fiscals generalitzades no són, no poden ser una bona solució per afrontar la crisi. Quan a tot el món es parla precisament d'una major intervenció pública com a mesura per fer front a la situació, s'ha de dir que aquesta intervenció pública necessita recursos i per tant les propostes que puguin minvar els ingressos de les administracions s'han de prendre amb mesura. Han de ser mesures destinades a col·lectius desfavorits o que ajudin a reactivar determinats sectors econòmics i productius; en aquest sentit, per tant, algunes de les esmenes que queden vives per part del Partit Popular i que anaven en aquesta línia de rebaixes fiscals generalitzades, no comptaran amb el suport del nostre grup.

Vull recordar que en comissió ja es varen acceptar algunes esmenes, en concret l'11716, que anava en la línia de la deducció autonòmica per habitatge habitual per a joves, un increment de la quantia; o l'11717, que anava a incrementar la quantia de la deducció per l'adopció internacional de fills.

Per altra banda, i també com ha dit el portaveu anterior, podem transaccionar les esmenes 11712 i 11713, que van destinades a les deduccions a IRPF per a joves emprenedors i per a dones emprenedores, i també les 11714 i 11715, que van destinades a la deducció per majors de 65 anys. Per tant, creim que aquestes esmenes sí que podrien ser transaccionades i ser acceptades pel plenari avui. La resta, com he dit abans, no van en la línia que pugui ser acceptada pel Grup Parlamentari BLOC i PSM-Verds i per tant no li donarem suport.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Barceló. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Senyor portaveu del Grup Popular, Sr. Tadeo, crec que, innecessàriament, vostè, que és de suposar que havia de sortir a defensar el seu grup d'esmenes que es mantenen vives a aquest projecte de llei, dic que innecessàriament s'ha ficat dins un bassot i ha pres la decisió de sortir per un camí lateral i anar-se'n directament al que acostuma ser la sistemàtica actuació del Grup Popular en aquests darrers mesos, sobretot amb referència a les actuacions del Govern, posant en dubte la viabilitat i funcionalitat de les propostes que té en marxa aquest govern i sobretot criticant tot el que es referia.

Vostè ha dit que ja ho havia anunciat tot això, i jo crec que li he de dir, sense cap dubte alguna cosa. Miri, vostès, quan estaven tan ocupats anunciant, com vostè diu, aquests temporals de crisi que se'ns venien a sobre, per cert, sense fer, des del nostre punt de vista, aportacions fiables i raonables que servissin per millorar aquesta greu situació, com dic però, vostès estaven molt ocupats creant, com vostè mateix ha dit, un cert alarmisme, i el Govern què feia en aquell moment; perquè vostè l'acusa que no feia res, però com que intenta actuar de forma raonable, cosa que potser no havia fet fins ara, aquest Govern, quan vostès es dedicaven a crear alarmisme, estava precisament negociant amb tots aquells sectors, socials, econòmics, sindicals

i d'altres, aquelles mesures que havien de resultar les més adients per fer front precisament a aquella situació de crisi que se'ns venia a sobre, això és el que feia.

En qualsevol cas, segons vostè, qualsevol proposta que partia en aquell temps, o comentari simplement, des del Govern o des dels grups que donam suport al Govern, vostè venia a dir que eren propostes inútils, perquè s'era incapaç de fer front en realitat a la crisi que estàvem patint. I només li diria una cosa, a vostè que supòs que li agrada revisar xifres, dades i contrastar propostes: si realment vostè pensa que aquesta comunitat autònoma no feia res i tenim en compte que dins la situació global de crisi, la nostra comunitat, no la que a dia d'avui es troba en pitjor situació entre totes les comunitats autònomes de l'Estat, no tan sols això, sinó que hi ha estudis que s'han anunciat ja que diuen que a l'hora de fer front i de sortir d'aquesta situació de crisi les Illes Balears són de les que estaran i es trobaran amb millor situació per començar a sortir el més aviat possible d'aquesta crisi, clar, resulta un tant estrany que vostè ara, innecessàriament, es passi a fer valoracions sobre aquest fet, quan, perfectament es podria haver limitat a defensar les seves propostes i aportacions que, en aquest cas, unes sí i altres no, però poden ser positives de cara a la incorporació com a mesures a prendre immediatament.

Un detall que no sé si vostè té en compte, diu que tot aquí s'havia fet molt malament, alguna cosa no devia anar tan malament quan resulta que l'increment de l'atur, que s'ha desbocat i s'ha desbordat a tot l'Estat, però a Balears, que és d'un 46%, és el menor de totes les comunitats autònomes d'aquest Estat, el menor de tots; clar, i vostè se centra en què aquí es fa tot malament, no ho sé, potser hauria de veure com es fan les coses a altres indrets.

I un comentari que no vull deixar de fer-li, perquè, li he de dir, m'ha paregut de mal gust: vostè ha centrat bona part de la seva intervenció a fer una crítica directa a un diputat del nostre grup, del Grup Socialista, que en aquell moment no era present en aquesta sala, el Sr. Carretero, però vostè, de qui jo esperava, i crec que ha de tenir una certa capacitat d'improvisació, si vostè tenia previst que el Sr. Carretero hi seria i anava a llegir aquesta intervenció, home, haver improvisat un pel, només un pel, per intentar dir el mateix, sense necessitat de fer al·lusions directes, tampoc no hauria estat malament. Però no ho ha fet, no ho ha fet i s'ha dedicat a aquesta crítica.

Miri, i jo, ja que vostè hi ha entrat, jo també li comentaré alguna cosa, miri: la seva crítica anava dirigida als anuncis i a les prediccions que aquest diputat va fer en certes intervencions l'any passat 2008; jo li diré que, ja li ha dit tant ell com altres responsables en altres intervencions, la seva capacitat de predicció precisament no és un exemple; recorda el tema aquest que li han anunciat de la inflació-deflació, doncs miri, s'ho agafi vostè com a exemple. Però miri, resumint, jo li he de dir una cosa: si resulta que les seves propostes que vostè diu que ja varen fer des de maig o des de març del 2008 està convençut que són tan clares, que són tan bones, que són tan eficients, Sr. Tadeo, per què no les ha fet al Govern d'aquelles comunitats autònomes on vostès governen. A mi només se m'ocorren dues solucions: una, que no hi han arribat, bé, tres en diré; dos, que els han paregut insuficients o innecessàries a aquests governs que són del Partit Popular, o tres, si els han fet cas i les han aplicat, queda demostrat que eren pitjors que les d'aquí perquè

estan en una situació molt pitjor que ens trobam a les Illes Balears. Per tant, crec que a l'hora de donar lliçons hauríem de ser una miqueta més cautelosos, senyor diputat.

Però entraré directament ja a fer una petita anàlisi d'aquestes esmenes que vostès presenten i que mantenen vives en aquest debat parlamentari a aquesta llei. Començaré per aquelles que no votarem a favor i dir-li que les que es refereixen als articles 2, 3, 4 i 5, concretament les 11720, 21, 22, 23, 24, 25 i 26, la majoria d'aquestes pretenen que aquelles deduccions que preveuen aquests articles esmentats, i que van referides als menors de 36 anys i als discapacitats, es facin extensibles a la totalitat de la societat d'aquestes illes. Per tant, hem d'entendre que l'impacte que sobre la recaptació de la comunitat autònoma tendria acceptar totes i cadascuna d'aquestes esmenes realment és greu per important.

A més, li vull recordar també, com han fet alguns dels meus companys que m'han precedit, alguns portaveus, que aquesta llei preveu específicament beneficis per a sectors socials concrets, concrets i desfavorits econòmicament, per tant aquestes propostes, tenint en compte que proposen, com s'ha dit, alguns beneficis fiscals generalitzats, no són objecte del contingut d'aquesta llei.

També han presentat esmena a l'article 7, concretament l'11727, una esmena que fa referència a excepcions als ajuntaments i que tampoc no podem acceptar, Sr. Tadeo, entre d'altres qüestions perquè els ajuntaments ja es troben exempts de tributar per la modalitat de transmissions patrimonials oneroses d'acord amb la legislació estatal vigent.

Passaria ara a aquelles esmenes que proposen nous articles i nova disposició addicional, són l'11711, 12, 13, 14, 15, 19 i 11732. Començaré per l'11719: vostès demanen que s'incrementa de 180.000 a 200.000 el preu màxim de l'habitatge al que es pot aplicar el tipus reduït del 3% de l'Impost de Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats, concretament a menors de 36 anys i a discapacitats. Dir-li que no és acceptable aquesta proposta, ja que està un tant allunyada de la realitat dels fets. Per què dic això? Perquè la realitat ens porta que la tendència del preu de l'habitatge és estabilitzar i si feim referència a l'habitatge usat o de segona mà, la tendència és de reducció, per tant crec que és motiu suficient per a no poder-la tenir en compte.

L'11732, amb la que vostès demanen ajudes a entitats que treballen en el món de la cultura, ve a ser una mica també com criteris que hem comentat abans, ja que no es pot acceptar perquè aquestes entitats no formen part tampoc d'aquests col·lectius especialment desfavorits per aquesta situació de crisi econòmica i als que concretament va dirigit el contingut d'aquesta llei.

Finalment, quant a les que votarem en contra, i he deixat expressament aquesta darrera, perquè vostè, Sr. Tadeo, li ha donat més importància que a la resta, és l'11711, indubtablement per l'import que suposa, que suposaria l'acceptació d'aquesta esmena, evidentment és així; vostès proposen la reducció d'1,5 punts de la quota del tram autonòmic d'IRPF i vostès mateixos quantifiquen aquesta proposta entre 40 i 50 milions d'euros. Efectivament, també s'ha dit ja, el conjunt de les mesures que conté aquesta llei, suposen un muntant entorn dels 57 milions d'euros, li vull recordar que en el seu moment, vostès d'entrada no es creuen que sigui aquest import, però tampoc no li donen prou importància, i clar, resulta que amb una sola proposta vostès fan una repercussió d'entorn els 50 milions d'euros i clar, jo em veig obligat a dir-li, que si ja li comentava que segons quines propostes podien provocar un desequilibri necessari en la previsió de recaptació de la comunitat autònoma què dir-li d'aquesta que vostè mateix ha quantificat entorn dels 40 o 50 milions.

Em referiré ara a aquelles quatre esmenes que, efectivament, vénen prèviament transaccionades per part dels grups que donen suport al Govern, i dic que són quatre esmenes que es concretaran en dues propostes de transacció, perquè ajuntarem dues i dues cadascuna d'aquestes esmenes. Totes aquestes proposen nous articles a la llei i n'hi ha dos que fan referència a la deducció autonòmica per al foment de l'ocupació, referint-se concretament als menors de 36 anys i a les dones, i nosaltres el concretam respectant pràcticament els imports que vostès proposen amb les seves esmenes i amb una redacció, que faci de les dues propostes d'article una de sola, per tant quedaria aquesta transacció fent-ne de dues una.

El mateix passa amb l'11714 i 715, que també, respectam aquí en aquest cas, totes i cadascuna de les quanties i de les xifres que vostès proposen a les seves esmenes, i que van referides a la deducció autonòmica per als contribuents residents a Balears d'edat igual o superior als 65 anys, com dic respectam totes aquestes, però també de les dues en fem una i es fa un redactat que suposadament o previsiblement està més d'acord amb el text normatiu, com és aquesta llei.

Per anar acabant, senyores i senyors diputats, recordar que és aquesta una llei que compte amb un ample llistat de mesures amb un objectiu clar també, que és fer front a l'actual situació de crisi. Són mesures que, com ja es va assenyalar i s'ha assenyalat en altres ocasions, ajudaran a la millora o al manteniment d'una activitat productiva i a la protecció d'aquells sectors socials més vulnerables, com són els joves, discapacitats, famílies nombroses i alguns d'altres. Tot això es fa amb la millora dels beneficis fiscals i vull recordar que és la millora dels beneficis fiscals i mantenint i sense tocar aquells beneficis fiscals que ja estan vigents i per tant existents.

Com se li va recordar en el debat parlamentari de la convalidació en aquell moment del decret llei, el text d'aquesta llei i en aquell moment decret és una proposta que va arribar al Parlament amb un ample suport social, jo precisament per això li voldria demanar i recordar que, tenint en compte les tres esmenes que varen ser, primer transaccionades i acceptades per vostè, com a portaveu del seu grup, i que ja s'ha fet referència aquí a què anaven referides, més aquestes quatre d'avui, m'agradaria també aprofitar l'ocasió per reclamar aquest ample consens parlamentari a fi d'equiparar-lo a aquest ample consens

socials, Sr. Tadeo. Esper que tenguí en compta aquestes valoracions, que tenguí en compta la globalitat de la llei tal com queda, acceptades les seves esmenes, i que sense cap dubte suposaran un benefici per a col·lectius concrets, per a sectors empresarials també concrets i que seran un benefici i unes propostes que han de fer front a aquesta situació de crisi.

Per tant, i tenint en compte aquest consens social, també li demanam des d'aquí un consens parlamentari que segur que serà millor per a la gestió per part del Govern d'aquesta proposta.

Moltes gràcies.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Boned. Pel Grup Parlamentari Popular, en torn de rèplica, el Sr. Tadeo té la paraula.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Senzillament dues consideracions, senzillament a la meua primera intervenció que he fet he posat de manifest per què s'han pres mesures que no han estat suficients per als ciutadans i per a les empreses de les Illes Balears per poder sortir d'aquesta crisi o millorar la situació que tenen, senzillament perquè s'havia fet, s'havia ocultat tard, s'havia ocultat la situació real econòmica que hi havia i açò va donar peu que les mesures vinguessin tard. Les mesures que han vingut amb posterioritat no han estat les encertades per fer front a aquesta situació econòmica i tot açò amb el consentiment de la resta de grups parlamentaris que donen suport al Govern. Senzillament, crec, sincerament que s'ha actuat tard i malament, i el Govern, i per cert, també dir-li al portaveu del Partit Socialista, que les referències que jo he fet no eren cap a un diputat determinat, eren cap a un portaveu que va fer unes declaracions a una interpel·lació i a una moció i les he reproduït, senzillament per fer veure que vostès en aquells moments ens deien a nosaltres pessimistes i tremendistes, quan només hi havia 50.000 aturats; doncs ara n'hi ha 80.000 i aquesta és la realitat, i açò és el que vostès no han volgut afrontar amb mesures importants i amb mesures ambiciosos per al benefici dels ciutadans i de les empreses de les Illes Balears.

I si no es posen seriosament amb el tema del finançament que tenen les empreses petites, moltes empreses d'aquestes es veuran abocades a tancar, perquè no se'ls renoven ni pòlisses ni crèdits. Senzillament l'explicació, haver llegit el que havia dit un portaveu o el propi conseller, com també havia fet, era per demostrar, com està en el *Diari de Sessions*, que en el seu moment no varen voler veure perquè hi havia unes eleccions nacionals al cap d'un mes, no volien veure quina era la situació real de l'economia de les Illes Balears i també a nivell general.

En aquest sentit, només ja dir que tres, quatre problemes té el Govern: primer, que no sap afrontar la situació amb mesures ambicioses i amb mesures importants. I tres altres problemes que difícilment, pel que es veu, resoldrà: la inversió estatal, que no arribam a la mitjana de la resta de comunitats autònomes; el nou model de finançació, que estarà per davall de totes les previsions que podien fer, i també que no posa damunt la taula un nou REB, com a una mesura important per a la competitivitat de les empreses de les Illes Balears, en aquest moment que és important perquè entrés en funcionament el més aviat possible.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

En torn de contrarèplica, vol intervenir el Grup Mixt? No. El Grup Parlamentari BLOC per Mallorca vol intervenir? No. El Grup Parlamentari Socialista? Sr. Boned, té la paraula.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta. No, breument, per fer, per donar qualque resposta a afirmacions que ha fet el Sr. Tadeo.

Miri, jo li diré una cosa: no està sistemàticament en portades de premsa, alarmant d'una situació i dedicar-se a treballar internament en tots aquells sectors socials, li repetesc, econòmics, sindicals, directament afectats per aquella situació de crisi, és molt diferent a no fer res. Vostès alarmaven i el Govern treballava ja en aquell moment. La diferència és que si realment vostès en aquell moment feien aportacions que, a pesar de no ser coincidents políticament amb aquell criteri que es defensa des d'aquest Grup Socialista de com s'ha de fer front a una crisi, però vostès tenien molt clar que eren bones les propostes, li repetesc la pregunta, Sr. Tadeo: per què no les feren arribar als seus governs del Partit Popular a altres comunitats autònomes? Per què? Perquè no n'hi havia i si hi eren i s'aplicaven, el temps ens ha demostrat que eren dolentes, que no servien, perquè la situació econòmica en què es troben altres comunitats autònomes governades pel PP és bastant pitjor que la que es troba la comunitat autònoma de les Illes Balears en aquests moments.

Li repetesc, tema d'ocupació, atur, l'increment que és important a Balears, 46%, a totes les comunitats autònomes governades pel Partit Popular està per damunt del 60%, Sr. Tadeo, on són aquestes propostes miraculoses que vostè, el seu partit, té. O se'ls guardava només vostè per a aquí, per poder criticar en el temps una situació? Jo crec que realment no hi eren i si hi eren no servien, Sr. Tadeo, ho ha de tenir molt clar.

I miri, aquell decret, en el seu moment es va aprovar precisament perquè es va entendre que era urgent l'aplicació de les propostes que es recollien en aquest decret. I així es va fer, perquè des de l'endemà de la seva publicació en el BOIB està en vigor i s'apliquen aquestes propostes, aquestes mesures que recull, i vostès, el que s'espera de vostès, ja se li ha repetit per activa i per passiva, és que ajudin a superar aquesta situació; que deixin al marge aquesta ànsia de protagonisme per via de la crítica fàcil i la no aportació d'idees i de propostes. Pugin al carro de la feina, pugin al carro dels qui proposen solucions i

conjuntament, és segur, serà més fàcil sortir-ne, però no, vostès aporten unes esmenes, però no les aprofiten, segur que és per sortir-se del contingut d'aquest decret i de la necessitat de defensar les seves esmenes. Tornam a fer crítica innecessària del finançament, del REB, del model, de les inversions, tot allò que vostès coneixen perfectament i que saben que no tenen cap raó. Es fa millor del que es feia abans i vostès ho havien fet pitjor.

Per tant, res no tenen a criticar, però clar, han d'aprofitar cada vegada que surten aquí per recordar el que no té res a veure amb el punt de debat, però que vostès mantenen i és aquesta distància. A vostès ja els va bé la crisi, a vostès ja els va bé aquesta situació dolenta, vostès no volen millorar i per això fan el que fan.

Gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Tadeo, per què em demana la paraula?

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senzillament per dir que malgrat les transaccions que ens han plantejat no ens duen on nosaltres voldríem quant a les mesures fiscals, seran acceptades.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé, moltes gràcies. Acabat el debat de les esmenes passaríem a les votacions. Si els sembla bé votaríem, en primer lloc, les esmenes defensades pel Grup Parlamentari Popular RGE núm. 11720, 11721, 11722, 11723, 11724, 11711, 11725, 11726, 11719, 11727 i 11732.

Està d'acord, Sr. Boned? És correcte? Doncs votam aquestes esmenes. Votam.

A la votació ha sortit:

29 vots a favor; 29 en contra, per què algun no ha funcionat? És cert.

Repetirem la votació. Votam.

A favor: 29; en contra: 30; cap abstenció.

Per tant, queden rebutjades.

A continuació, crec que es pot entendre que s'han aprovat per assentiment les 11712, 11713, 11714 i 11715. És així? La transacció, per assentiment.

Per tant, votariem els articles en els quals es mantenen esmenes que són els articles 2, 3, 4, 5 i 7. És així? Hi està tothom d'acord? Doncs passam a votar, votam.

Desastre total. Ens faran tornar per setembre, eh?

Sí, Sr. Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Senzillament, si podria tornar a repetir si es mantenen o no esmenes. No ens havia quedat clar.

LA SRA. PRESIDENTA:

És que ara votam els articles. En aquests articles es mantenen esmenes. Votam.

Sí, 30. No, 29. Cap abstenció.

Queden rebutjats.

Finalment, votarem els articles on no es mantenen esmenes: la denominació del títol del projecte, la denominació del capítol 1; l'article 1; la denominació del capítol 2; els articles 6, 6 bis, 6 ter i 6 quarter; la denominació del capítol 3; els articles 8 i 9; la denominació del capítol 4; els articles 10 i 11; la disposició derogatòria única i la disposició final única; i el preàmbul.

Es pot entendre tot això aprovat per assentiment? Doncs, aprovat per assentiment.

Es faculden els Serveis Jurídics de la Cambra per fer les correccions i les modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent, especialment pel que fa a la supressió d'aquelles expressions relatives a la naturalesa del Decret llei del qual procedeix aquesta norma avui aprovada.

Una vegada esgotat el debat i les votacions, aquesta presidència proclama aprovada la Llei de mesures tributàries per impulsar l'activitat econòmica a les Illes Balears.

No havent'hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

(Alguns aplaudiments)

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS